

SCHEMA CU RISCURILE TERITORIALE DIN ZONA DE COMPETENȚĂ

1. PREAMBUL

Scopul și obiectivele schemei cu riscurile teritoriale (SRT)

Față de importanța și complexitatea riscurilor contemporane și a mizei economice subscrise acestora, este esențial de a avea o viziune globală asupra riscurilor existente și a metodelor/mijloacelor de prevenire și intervenție avute la dispoziție.

SRT se elaborează în scopul identificării și evaluării tipurilor de risc specifice zonei de competență, pentru stabilirea măsurilor în domeniul prevenirii și intervenției precum și pentru aplicarea și cuprinderea acestora, de către autoritățile administrației publice locale, în „Planul de analiză și acoperire a riscurilor în unitățile administrativ teritoriale”.

2. DESCRIEREA ZONEI DE COMPETENȚĂ

2.1 Aspecte administrative

REȚEAUA DE LOCALITĂȚI

Rețeaua actuală de localități se compune din 169 localități cu următoarele structuri administrative:

- 1 municipiu – Giurgiu, din categoria orașelor mijlocii cu 70041 locuitori;
- 2 orașe: - Bolintin Vale – 11859 locuitori și – Mihăilești – 7.264 locuitori, din categoria orașelor mici, având în componență și 6 sate aparținătoare;
- 51 comune.

Unitatea administrativ-teritorială	Localități subordonate
Municipiul Giurgiu	1. Giurgiu
Oraș Bolintin Vale	2. Bolintin -Vale
	3. Crivina
	4. Malu-Spart

Unitatea administrativ-teritorială	Localități subordonate
	5. Suseni
Oraș Mihăilești	6. Mihăilești
	7. Drăgănescu
	8. Novaci
	9. Popești
Adunații -Copăceni	10. Adunații -Copăceni
	11. Dărăști- Vlașca
	12. Mogoșești
	13. Varlaam
Băneasa	14. Băneasa
	15. Frasinu
	16. Pietrele
	17. Sfântu-Gheorghe
Bolintin-Deal	18. Bolintin-Deal
	19. Mihai-Vodă
Bucșani	20. Bucșani
	21. Anghelești
	22. Goleasca
	23. Obedeni
	24. Podișor
	25. Uiești
	26. Vadu-Lat
Bulbucata	27. Bulbucata
	28. Coteni
	29. Făcău
	30. Teișori
Buturugeni	31. Buturugeni
	32. Pădureni
	33. Podu Ilfovățului
	34. Poșta
Călugăreni	35. Călugăreni
	36. Brăniștari
	37. Crucea de Piatră
	38. Hulubești
	39. Uzunu
Clejani	40. Clejani
	41. Neajlovu
	42. Podu Doamnei
	43. Sterea
Colibași	44. Colibași
	45. Câmpurelu
Comana	46. Comana
	47. Budeni
	48. Falaștoaca

Unitatea administrativ-teritorială	Localități subordonate
	49. Grădiștea
	50. Vlad Țepeș
Cosoba	51. Cosoba
Crevedia Mare	52. Crevedia Mare
	53. Crevedia Mică
	54. Dealu
	55. Găiseanca
	56. Priboiu
	57. Sfântu Gheorghe
Daia	58. Daia
	59. Plopșoru
Florești-Stoenești	60. Stoenești
	61. Florești
	62. Palanca
Frătești	63. Frătești
	64. Cetatea
	65. Remuș
Găiseni	66. Găiseni
	67. Cârpenișu
	68. Căscioarele
	69. Podu Popa Nae
Găujani	70. Găujani
	71. Cetățuia
	72. Pietrișu
Ghimpați	73. Ghimpați
	74. Copaciu
	75. Naipu
	76. Valea Plopilor
Gogoșari	77. Gogoșari
	78. Drăghiceanu
	79. Izvoru
	80. Rălești
Gostinari	81. Gostinari
	82. Mironеști
Gostinu	83. Gostinu
Grădinari	84. Grădinari
	85. Țântava
	86. Zorile
Greaca	87. Greaca
	88. Puțu Greci
	89. Zboiu

Unitatea administrativ-teritorială	Localități subordonate
Herești	90. Herești
	91. Miloșești
Hotarele	92. Hotarele
Iepurești	93. Iepurești
	94. Bănești
	95. Chirculești
	96. Gorneni
	97. Stâlpu
	98. Valter Mărăcineanu
Isvoarele	99. Isvoarele
	100. Teiușu
Izvoarele	101. Izvoarele
	102. Chiriacu
	103. Dimitrie Cantemir
	104. Petru Rareș
	105. Radu Vodă
	106. Valea Bujorului
Joița	107. Joița
	108. Bâcu
Letca Nouă	109. Letca Nouă
	110. Letca Veche
	111. Milcovățu
Malu	112. Malu
Mârșa	113. Mârșa
Mihai Bravu	114. Mihai Bravu
Ogrezeni	115. Ogrezeni
	116. Hobaia
Oinacu	117. Oinacu
	118. Braniștea
Prundu	119. Prundu
	120. Puieni
Putineiu	121. Putineiu
	122. Hodivoaia
	123. Vieru
Răsuceni	124. Răsuceni
	125. Carapancea
	126. Cucuruzu
	127. Satu Nou
Roata de Jos	128. Roata de Jos
	129. Cartojani
	130. Roata Mică

Unitatea administrativ-teritorială	Localități subordonate
	131. Sadina
Săbăreni	132. Săbăreni
Schitu	133. Schitu
	134. Bila
	135. Cămineasca
	136. Vlașin
Singureni	137. Singureni
	138. Crânguri
	139. Stejaru
Slobozia	140. Slobozia
Stănești	141. Stănești
	142. Bălanu
	143. Ghizdaru
	144. Oncești
Stoenești	145. Stoenești
	146. Ianculești
	147. Mirău
Toporu	148. Toporu
	149. Tomulești
Ulmi	150. Ulmi
	151. Căscioarele
	152. Drăgăneasca
	153. Ghionea
	154. Icoana
	155. Moșteni
	156. Poenari
	157. Trestieni
Valea Dragului	158. Valea Dragului
Vânătorii Mici	159. Vânătorii Mici
	160. Corbeanca
	161. Cupele
	162. Izvoru
	163. Poiana lui Stângă
	164. Vâlcelele
	165. Vânătorii Mari
	166. Zădăriciu
Vărăști	167. Vărăști
	168. Dobreni
Vedea	169. Vedea

În ceea ce privește densitatea localităților urbane și rurale în teritoriu, situația comparativă cu mediile pe țară se prezintă astfel:

Densitatea localităților în teritoriu	Județul Giurgiu	România
Numărul de municipii și orașe la 1.000 km ²	0,8	1,1
Numărul de sate la 100 km ²	4,7	5,6

TIPOLOGIA FUNCȚIONALĂ A LOCALITĂȚILOR

Analizând tipologia funcțională a localităților pot fi determinate următoarele grupe principale:

- municipiu – centru de importanță națională, cu funcțiuni economico-sociale complexe, important port fluvial și de trecere a frontierei, cu rol de coordonare și armonizare la nivel județean - Giurgiu;

- orașe – cu funcțiuni agroindustriale și de servire de importanță locală – Bolintin Vale și Mihăilești;

- sate cu funcțiuni agricole și centre petroliere – Roata de Jos, Clejani, Grădinari, Stoenеști;

- sate cu funcțiuni agroindustriale (agricultură și industrie alimentară) – Băneasa, Slobozia, Stănești, Ghimpați;

- sate cu funcțiuni agricole și potențial turistic – Comana, Călugăreni, Adunații Copăceni, Herăști, Stoenеști;

- sate cu funcțiuni dominant agricole – celelalte sate.

Așezare geografică și relief

Situat în partea sudică a țării, în cadrul mării unități geografice numită Câmpia Română, acolo unde mai multe râuri – Argeșul, Neajlovul, Sabarul – se înmănunchează într-o vale largă și joasă, fiind delimitat la sud de fluviul Dunărea, teritoriul județului Giurgiu se întinde între 43⁰ 41`40`` și 44⁰32`35`` latitudine nordică și 25⁰26`10`` și 26⁰25`40`` longitudine estică.

De la nord la sud, teritoriul județului se desfășoară pe 94 km, iar de la vest la est, pe 79 km. Altitudinile maxime se înregistrează în extremitatea nord-vestică a județului, atingând valori de 140 m la nord de satul Izvoru (de o parte și de alta a autostrăzii) și de 142 m, la nord-vest de satul Cupele (în “Dealul” Cupele), ambele pe teritoriul comunei Vânătorii Mici, iar altitudinile minime în extremitatea sud-estică, fiind de 14,6 m pe malul Dunării, la sud de satul Greaca, în apropierea punctului numit Virogul..

Se învecinează la sud cu Republica Bulgaria, la est și nord-est cu județul Călărași, la nord cu municipiul București, la nord-vest cu județul Dâmbovița, la sud-vest și vest cu județul Teleorman.

Județul Giurgiu a luat ființă prin Decretul Consiliului de Stat nr. 15 din 23 ianuarie 1981, dată până la care teritoriul său reprezenta partea vestică a județului Ilfov.

Teritoriul administrativ se întinde pe o suprafață de 3526 km² și are o populație de 288 018 locuitori.

Ca parte integrantă a Câmpiei Române, după caracterele geologice și morfohidrografice, în județul Giurgiu se deosebesc mai multe unități de relief:

a) *Câmpia de subsidență*, care se desfășoară în cea mai mare parte în județul Dâmbovița, pătrunde numai în extremitatea nordică a județului, limita sa sudică și estică fiind reprezentată de aliniamentul Cârpenișu - Bolintin Vale - valea Crevediei. Ea este o arie de coborâre recentă, din care cauză a fost numită de subsidență (sau de divagare).

Caracteristica acesteia constă în existența unei rețele destul de dense de râuri, cu un curs domol, cu numeroase meandre și brațe părăsite, ale căror albie de-abia se schițează în relieful neted. Pantele reduse și lipsa unor maluri mai înalte favorizează procesul de aluvionare și de revărsare a apelor în perioada viiturilor. Văile părăsite sunt reactivate în timpul revărsărilor și păstrează apa o mare parte din an, mai ales în anii cu precipitații abundente. Terassele fluviale sunt îngropate sub o pătură de loess groasă de 5-10 m.

Altitudinea scade de la N-V spre S-E, de la 132 m în punctul "Dealul cu Vii" de la N-V de satul Cârpenișu, la 105 m pe teritoriul comunei Joița.

Aluviunile recente, ce acoperă o mare parte a câmpiei, cantonează un bogat strat acvifer, situat la adâncimi ce variază între 0,5 și 3 m.

b) *Câmpia Vlăsiei* este reprezentată pe teritoriul județului Giurgiu prin două compartimente ale sale:

1. *Vlăsia Centrală sau Câmpia Colentinei* este drenată de Valea Dâmboviței, fiind mărginită de lunca Argeș – Sabar și Câmpia de subsidență. Are caractere mai variate, fiind o zonă de tranziție între nord și sud și între vest și est. Această parte din județul Giurgiu a Vlăsiei Centrale este relativ netedă, văile și văiugile ce o străbat au maluri conturate, iar croturile sunt ca și inexistente.

2. *Vlăsia sudică sau Câmpia Câlnoului* este limitată, în cadrul teritoriului județului Giurgiu, de Lunca Argeș – Sabar, fiind o câmpie relativ înaltă, acoperită de o pătură de loess groasă de 5-15 m și străbătută de văi puține și mici ce se evidențiază slab în relief. Principala vale ce o străbate pe teritoriul județului Giurgiu este Cociocul, cu caracter mlăștinos, pe care s-au amenajat mai multe iazuri. Croturile sunt foarte frecvente și au dimensiuni diferite.

Contactul cu Valea Sabarului se face prin intermediul mai multor terase fluviale, care, mai ales în sectorul Vidra – Herești, au o extensiune apreciabilă.

c) *Câmpia Burnazului* este delimitată în județul Giurgiu de Valea Câlniștei și de luncile Neajlovului, Argeșului și Dunării, corespunzând, în cea mai mare parte, cu Burnazul estic. De origine fluvio – lacustră, Burnazul estic are un evident aspect tabular, înclinarea sa fiind sud-nord, inversă în raport cu înclinarea generală a Câmpiei Române (91 m la Izvoru și 87 m la Carapancea, 94 m la Băneasa, 86 m la Mihai Bravu și 84 m la Comana, 85 m la Putineiu și 81 m la Hotarele). De asemenea, partea estică are și o ușoară înclinare spre est, altitudinea sa absolută scăzând, de la 94 m pe teritoriul comunei Băneasa la 80 m la obârșia văii Zboiului și la 70 m în raza comunei Căscioarele (jud. Călărași).

Depozitele leosoide, care acoperă în întregime câmpia, cu grosimi de 20-25 m (în cadrul cărora se intercalează 3-4 orizonturi de soluri îngropate, au favorizat apariția croturilor, mai ales în partea vestică. Sub pătura de loess se află un complex

de nisipuri și pietrișuri (stratele de Frătești) care apar la zi în partea sudică (Frătești-Pietrele) și care cantonează o bogată pânză acviferă, marcată de numeroase izvoare de la baza versantului (în special la contactul cu luncile Dunării și Argeșului). Văile, relativ numeroase, sunt scurte (mai lungi sunt numai văile Porumbeni – Izma, Gurbanului), au adâncimi destul de mari spre contactul cu luncile și, în cea mai mare parte, au direcția sud-nord, confluența lor făcându-se cu Valea Câlniștei și cu cea a Neajlovului.

Spre Dunăre se îndreaptă numai două văi mai importante, orientate în cea mai mare parte vest-est (Parapanca și Zboiul), cu un curs domol, pe care au fost construite mai multe iazuri.

Aspectul tabular al Burnazului este pus în evidență și de contactul său cu luncile înconjurătoare, contact marcat de versanții abrupti ce domină văile cu 30-70 m (45 m la Hotarele, 50-70 m între Prundu și Greaca). Aici au loc intense procese de eroziune, surpare, alunecare.

d) *Câmpia Neajlovului sau Vlascei sudice*, situată aproape în întregime în județul Giurgiu (o mică porțiune se află în județul Teleorman), este delimitată de câmpia de subsidență, de luncile Argeșului, Neajlovului și Câlniștei. Tot cu aspect tabular, această câmpie are o înclinare generală NV-SE (altitudinea scăzând de la 142 m în NV la 77 m în SE) și o fragmentare moderată, principalele văi ce o străbat fiind cele ale Neajlovului, Milcovățului și Glavaciocului. Contactul cu lunca Argeșului se face prin versanți cu înclinare uneori accentuată, pe alocuri chiar abrupti, cu înălțimi de 20-30 m, cele câteva fragmente de terasă estompând numai local această denivelare mare. Către luncile Neajlovului și Câlniștei, trecerea este mai lentă, datorită existenței unor niveluri de terase.

Câmpia Neajlovului este acoperită de un strat de loess, cu o grosime de 10-12 m, în care se înregistrează 2-4 orizonturi de soluri îngropate. Frecvența crovurilor este mai mică, iar procesele de eroziune mai reduse decât în Câmpia Burnazului.

e) *Lunca Dunării* este unitatea morfologică cea mai joasă de pe teritoriul județului Giurgiu, cu o ușoară înclinare din amonte spre aval (de la 21 m altitudine absolută, la 14,6 m) și foarte slabă dinspre albia fluviului spre marginea nordică a luncii. Lățimea ei, pe teritoriul județului, înregistrează cea mai mare valoare în raza localităților Prundu și Greaca (9 km), iar cea mai mică în raza localităților Slobozia și Giurgiu (2 km).

Amenajările hidroameliorative realizate aici în ultimele decenii au schimbat radical peisajul natural al Luncii Dunării; în locul meandrelor sau văilor mlăștinoase, al gârlelor ori al lacurilor și bălților (Greaca, Mahăru, Pietrele) se întind acum terenuri arabile cu mare fertilitate, ca urmare a lucrărilor de drenare, îndiguire, irigare.

f) *Lunca Argeșului*, prin extensiunea și prin individualitatea sa morfologică, se detașează ca o unitate distinctă pe teritoriul județului. Sectorul cuprins între Malu Spart – Bolintin-Deal și confluența Sabarului cu Argeșul este cunoscut sub numele de Lunca Argeș-Sabar, având o lungime de circa 60 km și lățimi ce variază între 4-8 km. Altitudinea scade de la 100 m în NV, la 38-40 m în SE. Aluviunile recente, cu un grad ridicat de permeabilitate, cantonează orizonturi freactice la mică adâncime, ceea ce favorizează menținerea unei umidități însemnate chiar în perioadele secetoase. Specificul luncii este dat de prezența belciugelor (meandru părăsit prin bararea capetelor cu aluviuni), pintenilor (porțiuni mai înalte, ce pătrund ca pintenii într-o

vale), grădiștilor (formă pozitivă de teren, caracteristică luncilor sau teraselor de luncă), privalurilor (vale seacă, vechi curs de apă), văilor părăsite, de netezimea sa accentuată și de utilizare agricolă intensivă.

De menționat și *Lunca Câlniștea-Neajlovului*, care se desfășoară de-a lungul râului Câlniștea și, de la Călugăreni, urmează și cursul râului Neajlov, dar extinderea ei este mai mică, atât ca lungime, cât și ca lățime. Caracterele generale sunt asemănătoare cu cele ale Luncii Argeșului, diferențierile locale fiind determinate de structura morfopedohidrografică.

Solurile de pe teritoriul județului Giurgiu diferă în funcție de evoluția paleogeografică și de natura și dimensiunile principalelor forme de relief.

Cernoziomurile cambice și argiloiluviale acoperă partea centrală și sudică a Burnazului, fiind prezente și în sudul Câmpiei Călnăului.

Cernoziomul puternic levigat este format pe depozite loessoide, unde pânza freatică se situează la adâncimi de peste 8 m.

Cernoziomul slab și moderat levigat este format tot pe depozite loessoide, unde pânza freatică se situează la peste 10 m adâncime.

O răspândire însemnată pe teritoriul județului au și argiluvicolurile, reprezentate de *solurile brun-roșcate*, formate sub vegetație de pădure, pe depozite loessoide, în condițiile unei pânze freatice situate la adâncimi mai mari de 6 m. Ele acoperă nordul Burnazului, Câmpia Neajlovului, Câmpia Călnăului și sudul câmpiei de subsidență.

Solurile aluviale, formate pe depozite de luncă și aflate în diferite stadii de evoluție, au o răspândire apreciabilă în județul Giurgiu, acoperind luncile Dunării, Argeșului, Neajlovului și o parte din câmpia de subsidență.

Alte categorii de soluri apar pe teritoriul județului sub forma unor petice, puțin extinse și deci cu o importanță redusă în peisajul natural și economic. Dintre acestea, mai răspândite sunt solurile hidromorfe (gleice) și solurile halomorfe (solonețuri).

Solurile cernoziomice și cele brun-roșcate, care acoperă cea mai mare parte a teritoriului județului, au calități nutritive însemnate, însă pentru un randament cât mai ridicat al culturilor agricole, sunt necesare amendamente cu îngrășăminte (în special azotoase pentru cernoziomuri și complexe pentru brun-roșcate).

De asemenea, datorită caracterelor climatice, se impune aplicarea irigațiilor, umiditatea naturală scăzând foarte mult și devenind insuficientă pentru cerințele plantelor agricole în perioadele secetoase.

Subsolul. Cu numai patru decenii în urmă, subsolul județului Giurgiu era considerat lipsit de importanță economică, fără resurse de zăcăminte minerale utile. Prospekțiunile efectuate au pus în evidență zăcăminte de petrol și gaze (structuri petrolifere și gazifere au fost identificate în toată câmpia de subsidență și în Câmpia Neajlovului). Exploatări însemnate de țiței se fac în partea nordică și centrală, înscriind județul Giurgiu printre județele producătoare de țiței ale țării. Zăcăminte de țiței și gaze naturale aflate în exploatare sunt la: Cartojani, Buturugeni, Găiseni, Roata de Jos, Mârșa, Florești-Stoenești, Grădinari, Bolintin Deal.

Depozitele cuaternare oferă cantități însemnate de materiale de construcții: nisipuri, pietrișuri, argile, precum și bogate strate acvifere. Exploatări de nisip și pietriș sunt localizate în albiile râurilor și pe terasele râurilor principale: Argeș la Ogrezeni, Malu Spart, Stoenești Găiseni, Grădinari, pe Neajlov la Vadu Lat și Bucșani, fiind sursele de bază ale construcțiilor din județ și din municipiul București.

Apele freactice și subterane, cantonate în strate cu grosimi și adâncimi diferite, practic în cantități inepuizabile, reprezintă una din principalele resurse naturale.

VEGETAȚIA

După caracterul vegetației spontane, pe teritoriul județului se delimitează trei arii cu o extindere mai mare:

a) *Aria pădurilor de stejar*, care se suprapune câmpiilor de subsidență, Neajlovului și părții estice a Burnazului, se caracterizează prin prezența vegetației arborescente formată din quercine submezofile-termofile: gârniță, cer, stejar pedunculat și stejar brumăriu. În pădurile de cer și gârniță se dezvoltă un bogat subarboret alcătuit din: gherghinar, lemn câinesc, lemn râios, măceș, porumbar, sânger, corn, soc, etc. Vegetația ierboasă din această zonă este reprezentată de asociații de pășuri, negară și sadină și de asociațiile pășunilor și fânețelor naturale.

b) *Aria de silvostepă* se suprapune părții vestice a Burnazului, fiind caracterizată de prezența vegetației adaptate la un climat mai arid și reprezentată în cea mai mare parte de ierburi. Pădurile, răspândite sub formă de masive mai mult sau mai puțin întinse, sunt alcătuite, mai ales, din stejar brumăriu și stejar pufos, ulm.

c) *Aria vegetației din terenurile cu exces de umiditate din jurul bălților și lacurilor* este reprezentată de salcie, plopul, aninul și răchită, iar în porțiunile mai joase de rogoz, trestie, și papură.

FAUNA

Fauna de pădure, alcătuită de speciile care trăiesc în mediul forestier, este reprezentată de mamifere ca: cerbul lopătar, cerbul, mistrețul, căpriorul, vulpea și veverița. Dintre păsările care trăiesc în pădure, mai frecvente sunt fazanul, colonizat în pădurile Albele și Ghimpați și sitarul, ambele răspândite în mai toate pădurile mai ales în nordul, vestul și sud-vestul județului.

Fauna de câmp, care se întâlnește în spațiile neacoperite de păduri ale câmpiilor, este reprezentată de mai multe specii, dintre care mai numeroase sunt: iepurele, dihorul, hermelina, nevăstuica - toate de interes cinegetic, precum și popândăul, hârciogul, șoarecele de câmp, etc. În general, păsările nu sunt specifice acestor locuri exceptând câteva specii: prepelița, prigoria, ciocârlia de câmp. În afară de păsări, se mai întâlnesc șerpi, șopârle, broaște și diferite insecte.

Fauna de luncă și baltă este reprezentată mai ales de păsări cum sunt: rațele, găștele, stârcii, lișițele, fluierarii, țigănușii. În preajma malurilor apelor trăiesc vidra și nurca, iar în zăvoaie și lunci iepurele, vulpea și mistrețul.

Fauna acvatică este reprezentată, în primul rând, de speciile piscicole, care trăiesc fie în regim natural, fie în regim artificial. Cele mai frecvente specii de apă dulce sunt bibanul, crapul, carasul, plătica, somnul, știuca, oblețul, caracuda, linul, babușca, șalăul, precum și - numai în Dunăre - morunul, nisetrul și scrumbia.

2.3 Caracteristici climatice

Caracteristica climatului este conferită de poziția pe care o are teritoriul județului în cadrul Câmpiei Române și de condițiile locale geografice. Astfel, clima temperat-continentală a sudului țării are aici caractere de tranziție, rezultate din interferența elementelor climatice ale vestului Câmpiei Române cu cele ale părții estice, iar topoclimatele sunt influențate de caractere locale ale unităților și subunităților naturale și antropice.

Verile, datorită valorilor ridicate ale bilanțului radiativ ($120 \text{ kcal cm}^2/\text{an}$) și pătrunderii aerului uscat și fierbinte tropical și a celui uscat și cald din sud-estul continentului european, au un pronunțat caracter continental-arid. Temperaturile medii ale lunilor de vară au valori cuprinse între $20,4^{\circ}$ și $23,2^{\circ}\text{C}$. Vânturile sunt condiționate de acțiunea anticiclونilor din sud și est, având însă, valori și intensități moderate. Precipitațiile prezintă un grad ridicat de torențialitate și sunt foarte variabile, nu numai cantitativ, ci și sub aspectul duratei și ariei de răspândire.

Iernile, sub influența maselor de aer rece est-continental și arctic, sunt reci, cu multe zile geroase, valorile temperaturilor medii lunare fiind cuprinse între $+0,3^{\circ}\text{C}$ și $-3,2^{\circ}\text{C}$, iar cele ale mediei minimelor lunare între $-11,5^{\circ}\text{C}$ și $-16,4^{\circ}\text{C}$. Precipitațiile cad sub formă de zăpadă, acoperind solul cu un strat diferit ca grosime și ca stabilitate, iar vântul predominant, cunoscut sub numele de “crivăț”, are intensități și durate apreciabile, viscolind puternic stratul de zăpadă.

Primăverile au apariții și durate foarte diferite, alternanța zilelor reci și înnorate cu cele calde și senine fiind foarte frecventă. Precipitațiile sunt mult mai bogate și mai frecvente decât în celelalte anotimpuri, iar vânturile, în general moderate, domină din direcția nord-est.

Toamnele reprezintă perioada de trecere, în general lentă, de la vară la iarnă, fiind mai calde și mai uscate în prima parte și mai reci și mai umede în cea de-a doua.

Regimul termic al teritoriului județului Giurgiu, datorită caracterului său continental, înregistrează amplitudini mari anuale ale mediilor lunare (între $25,5^{\circ}\text{C}$ și $25,9^{\circ}\text{C}$) și foarte mari ale valorilor absolute (peste 70°C). Deși nu se înregistrează diferențe teritoriale mari în regimul termic, totuși se evidențiază o ușoară creștere a valorilor în sud, față de nordul județului. Temperatura medie anuală înregistrează valori de $11,3^{\circ}\text{C}$ la Giurgiu, $11,1^{\circ}\text{C}$ la Herăști, temperatura maximă absolută de $42,8^{\circ}\text{C}$ a fost înregistrată la Giurgiu în 1896 (7 august), iar minima absolută de $-30,2^{\circ}\text{C}$ a fost înregistrată la Giurgiu, în 1954 (6 februarie) și la Ghimpați în 1942 (24 ianuarie).

Mediile lunare cele mai mari au înregistrat valori de $27,0^{\circ}\text{C}$ în august 1952 la Giurgiu, $26,6^{\circ}\text{C}$ în iulie 1936 la Ghimpați și $24,8^{\circ}\text{C}$ în august 1909 la Herăști, iar cele mai mici de $-11,5^{\circ}\text{C}$ la Ghimpați, de $-10,7^{\circ}\text{C}$ la Giurgiu, ambele în ianuarie 1942 și de $-7,1^{\circ}\text{C}$ la Herești în ianuarie 1907.

Mediile anuale cele mai mari și cele mai mici evidențiază mici diferențe între estul și vestul județului, în sensul amplitudinilor mai reduse în est și ceva mai ridicate în vest. Astfel, cele mai mari medii anuale au fost de $12,6^{\circ}\text{C}$ la Giurgiu în 1923 și la Ghimpați în 1936, și de $11,6^{\circ}\text{C}$ la Herăști în 1910, iar cele mai mici de $9,2^{\circ}\text{C}$ la Ghimpați în 1933 și 1952, de $9,4^{\circ}\text{C}$ la Giurgiu în 1933 și de $9,9^{\circ}\text{C}$ la Herăști în 1907.

Temperaturile foarte ridicate sunt generate de invadarea aerului supraîncălzit, uscat, din estul continentului european. Numărul zilelor de vară (cu temperaturi peste

25⁰C) este de 117,3 la Giurgiu și 114,5 la Ghimpați, iar al zilelor tropicale (cu temperaturi maxime de peste 30⁰C) de 49,3 la Giurgiu și de 44,7 la Ghimpați.

Temperaturile minime absolute sunt rezultatul pătrunderii maselor de aer rece din regiunile arctice și răcirilor radiative din timpul nopților senine. Numărul zilelor de iarnă (cu temperaturi maxime sub 0⁰C) este de 29,7 la Giurgiu și de 30,0 la Ghimpați, iar al celor de îngheț (cu temperaturi minime sub 0⁰C) de 97,3 la Giurgiu și de 105,1 la Ghimpați. O consecință directă a scăderii temperaturii sub 0⁰C este înghețul. Astfel, datele medii ale primului îngheț sunt 1 noiembrie la Giurgiu și 25 octombrie la Ghimpați, ale ultimului îngheț 3 aprilie la Giurgiu și 8 aprilie la Ghimpați și 5 aprilie la Herăști, durata medie a intervalului de zile cu îngheț fiind de 153 la Giurgiu și de 165 la Ghimpați și 156 la Herăști. Datele extreme ale celui mai timpuriu prim îngheț au fost 24 septembrie, iar ale celui mai târziu ultim îngheț 25 aprilie la Giurgiu, 7 mai la Ghimpați și 9 mai la Herăști. Datele medii ale celui mai târziu prim îngheț sunt 2 decembrie la Herăști, 14 noiembrie la Ghimpați și 30 noiembrie la Giurgiu, iar ale celui mai timpuriu ultim îngheț 6 martie la Giurgiu, 7 martie la Ghimpați și 17 martie la Herăști.

Mișcarea aerului, componentă a climatului, care este condiționată de amplasarea și modificarea valorilor barice ale ariilor regionale sau continentale și prezintă aceleași caractere generale ca ale Câmpiei Române, diferențierile locale fiind legate de particularitățile morfohidrografice.

Frecvența pe direcții este dominată de vânturile de NE, E și V. Calmul înregistrează valorile cele mai ridicate în septembrie, august și octombrie, iar cele mai scăzute în aprilie.

Viteza vântului marchează valori diferite în timp și chiar în teritoriu. Cele mai mari valori le înregistrează vânturile de NE și E; cele mai mari medii lunare se înregistrează în martie, aprilie și mai, iar cele mai mici în iulie și septembrie, numărul mediu al zilelor cu “vânt tare” (11-16 m/s) fiind în jur de 70, iar al celor cu vânt “foarte tare” (peste 16 m/s) de 5-10.

Precipitațiile prezintă un mare grad de neuniformitate, atât în privința cantităților, cât și a perioadelor de timp. De exemplu, vara în timpul unor lungi perioade de secetă, pe unele arii restrânse cad ploi abundente și chiar grindină, cantitățile de apă ajungând la 141 l/mp în 24 de ore .

Ploi torențiale excepționale au fost înregistrate în zilele de 11 august 1938 și 31 august 1941 la Ghimpați, când 10 minute cantitățile de apă au ajuns la 17,0 l/mp.

Datorită cantităților reduse de precipitații ce cad în lunile de vară, când se manifestă și o mare intensificare a evaporației, există lungi perioade de secetă care determină un deficit însemnat de umiditate, resimțit, uneori puternic, de plantele de cultură.

Pentru perioadele reci ale anului sunt caracteristice precipitațiile sub formă de zăpadă. În general, se înregistrează peste 50 zile cu strat de zăpadă (solul acoperit), primele ninsori căzând, mai ales, la sfârșitul lunii noiembrie - începutul lui decembrie, iar ultimele în a doua jumătate a lunii martie (la Giurgiu, data medie a primei ninsori este 2 decembrie, a ultimei ninsori 18 martie, a primului strat de zăpadă 19 decembrie, a ultimului strat de zăpadă 28 februarie).

Nebulozitatea - fenomenul climatic ce exprimă gradul în care cerul este senin sau acoperit de nori - are o deosebită importanță pentru activitățile umane și pentru viața animală și vegetală. Valorile acesteia sunt cuprinse între 0 (complet senin) și 10 (total

acoperit). În județul Giurgiu se înregistrează valori medii în general mai reduse decât în alte regiuni ale țării. Astfel, media anuală a nebulozității este de 5,2 la cele două stații Giurgiu și Ghimpați, diferențierile dintre acestea fiind date de valorile medii lunare: în ianuarie 6,4 la Ghimpați și 7,0 la Giurgiu, în aprilie 5,2 la Ghimpați și 5,1 la Giurgiu, în iulie 3,8 la Ghimpați și 3,4 la Giurgiu, în octombrie 4,9 la Ghimpați și 4,8 la Giurgiu.

Numărul mediu al zilelor cu cer senin (nebulozitate medie 0-3,5), cer noros (3,6-7,5) și cer acoperit (7,6-10), scoate în relief particularitățile lunare ale nebulozității pe teritoriul județului.

Durata de strălucire a soarelui înregistrează cele mai mari valori în lunile iulie (319 ore) și august (300 ore), iar cele mai mici în ianuarie (64 ore) și decembrie (69 ore), media anuală fiind de 2.191 ore.

Numărul mediu al zilelor cu brumă este de 17,6 la Giurgiu (3,7 în februarie, 3,3 în noiembrie, 2,7 în decembrie și martie), iar chiciura apare în 2,5 zile anual (1,5 în ianuarie).

2.4 Rețeaua hidrografică

Teritoriul județului Giurgiu înregistrează o mare densitate a rețelei hidrografice, în regim natural și artificial. După geneză și caractere generală, apele de pe teritoriul județului se încadrează în trei mari categorii: râuri, lacuri și ape freatice.

Râurile, reprezentate de apele curgătoare cu curs permanent sau temporar, formează o rețea a cărei densitate este de aproape 25 km/100 km², fiind tributare la două bazine hidrografice: Argeș și Dunăre.

Regimul de scurgere a râurilor este caracterizat de o evidentă variație de debite de la un anotimp la altul. Vara se înregistrează valori reduse sau se întrerupe complet scurgerea la râurile mai mici. În schimb, debitele cresc mult în timpul ploilor de toamnă și mai ales de vară, când nivelul apelor poate depăși malurile albiei minore. Abundența ploilor în ultimii ani (1941, 1955, 1970, 1975, 1999, 2000, 2002, 2004, 2005, 2006) a provocat inundații pe mari suprafețe, afectând terenuri agricole, locuințe, drumuri.

Lungimea totală a rețelei hidrografice pe teritoriul județului Giurgiu este de 837 km fiind formată din următoarele cursuri de apă:

Nr. crt.	Cursul de apă	Km	Lungimea (Km)	Suprafața B.H. (Km.p.)
	Argeș	191-350	113-100	363
	Neajlov	86-186	100	420
	Baracu	21-29	8	11
	Chipicanu	28-49	21	33
	Crevedia	11-12	1	1
	Dâmbovnic	86-110	24	90
	Ilfovăț	0-39	39	114
	Bălăria	0-18	18	66
	Vârtop	0-11	11	22
	Câlniștea	50-112	62	132

Nr. crt.	Cursul de apă	Km	Lungimea (Km)	Suprafața B.H. (Km.p.)
	Valea lui Damian	0-11	11	51
	V. Porumbeilor	0-24	24	166
	Siliștea	0-12	12	56
	Râiosu	3-12	9	28
	Ismar	0-27	27	161
	Glavacioc	95-120	25	52
	Milcovăț	20-47	24	39
	Bratilov	0-29	27	67
	Racu	0-7	7	37
	Iordana	0-11	11	47
	Dadilovăț	0-7	7	80
	Gurbanu	0-11	11	72
	Sabar	79-174	58	141
	Bai	30-35	5	4
	Ciorogârla	4-57	18	32
	V. Mamina	0-38	16	37
	Dâmbovița	190-197	7	18
	Ilfov	82-93	11	6
	Ilfovăț	-	5	12
TOTAL B.H. ARGEȘ			712-699	2358
	Dunăre	-	75	520
	Parapanca	0-29	29	427
	Ciuvica	0-8	8	63
	V. Oncești	0-9	9	84
	Zboiu	0-28	17	74
TOTAL B.H. DUNĂRE			138	1168
TOTAL GENERAL			850	3526

Rețeaua hidrografică este completată de 13,44 km² suprafețe de bălți și lacuri naturale și 28,07 km² suprafețe de lacuri și acumulări artificiale (iazuri, heleștee).

Dunărea, cea mai mare și mai importantă arteră hidrografică, udă teritoriul județului pe o lungime de 75 km, constituind limita lui sudică și în același timp un sector al graniței de stat cu Bulgaria. Datorită revărsărilor frecvente, cauzate de creșterile mari ale debitelor și de panta mică de scurgere, care transformau lunca într-un domeniu al apelor și al vegetației acvatică, Dunărea a fost îndiguită pe cuprinsul întregului său curs din regiunea de câmpie. Lățimea albiei minore este, în general, de 750 m la nivelurile minime și de 950 m la nivelurile medii multianuale. În cadrul albiei, prin depuneri mai însemnate de aluviuni, se formează ostroave cu lungimi de până la 6 km și lățimi de câteva sute de metri, care alipindu-se de mal alcătuiesc mici depresiuni alungite, numite japșe sau lișteve.

Debitul mediu multianual înregistrat la Giurgiu este de 5.930 m³/s. La ape scăzute, debitul este de 1.450 m³/s, iar la niveluri maxime se apropie de 16.000 m³/s.

Afluenții tributar direct Dunării, care nu intră în componența bazinului hidrografic al Argeșului, sunt reduși ca lungime și au un regim strâns legat de

precipitațiile locale și de izvoarele provenite din pânza freatică a Câmpiei Burnazului. De aceea, pe văile lor au fost amenajate iazuri cu folosințe piscicole și pentru irigații (Parapanca, Zboiu).

Albia fluviului Dunărea poate transporta pe tronsonul aferent județului, în regimul parametrilor hidrologici modificați, prin îndiguirea aproape continuă de pe malul românesc, debite maxime anuale între 13.400 m³/s - 17.100 m³/s. Regimul debitelor maxime naturale este influențat și controlat prin cele două acumulări de la Porțile de Fier.

Fluviul Dunărea cu un stoc mediu la intrarea în țară de 170 miliarde m³/an ar putea fi cea mai bogată sursă de apă, însă caracterul său internațional impune anumite limitări în utilizarea apelor sale, de aceea se consideră ca resursă numai jumătate din volumul mediu multianual scurs pe Dunăre (85 miliarde m³/an).

Argeșul colectează cea mai mare parte a apelor curgătoare din județ, având, pe cei 113 km cât măsoară pe teritoriul județului, o pantă medie de scurgere de 0,99% (0,99 m/km). Debitele înregistrează valori destul de diferite de la o perioadă la alta, debitele maxime anuale înregistrează 1.910 m³/s la Malu Spart și aproape 3.000 m³/s la ieșirea de pe teritoriul județului. Lucrările de îndiguire și cele de regularizare a cursului său superior, prin crearea de bazine de retenție cu funcție hidroenergetică, au limitat mult inundațiile.

Bazinul râului Argeș - se caracterizează printr-o vale lungă cu multe meandre, iar în aval de barajul Mihăilești secțiunea de scurgere este amenajată având formă trapezoidală, cu lățimea la bază de 60 m, pentru debite uzuale de 250 mc/s.

Sub regim hidrologic, râul Argeș prezintă un regim modificat de scurgere datorat amenajărilor hidrotehnice complexe, baraje și lacuri de acumulare pe tronsonul amonte, precum și regularizarea lui în aval de barajul Mihăilești. Pentru teritoriul județului Giurgiu important este faptul că regularizarea debitelor pe râul Argeș a făcut ca debitul mediu zilnic să nu scadă sub 20-25 m³/s, debit necesar asigurării cu apă brută a prizei Crivina RGA București pentru alimentarea cu apă a capitalei.

Principalii afluenți ai râului Argeș de pe teritoriul județului Giurgiu sunt:

- Neajlovul cu Câlniștea și Dâmbovcicul;
- Sabarul cu Ciorogârla (care de fapt înseamnă Dâmbovița ca urmare a derivației Brezoaiele-jud. Dâmbovița).

Neajlovul, cu un debit mai redus (6,4 m³/s la Călugăreni – debit mediu anual) și cu o pantă de scurgere, mai ales după confluența cu Câlniștea, măsoară 100 km pe teritoriul județului, regimul său hidrologic fiind influențat de condițiile climatice ale Câmpiei Române. Cel mai important afluent al său este Câlniștea, care are apă mai ales în perioadele ploioase, în timpul verilor secetoase prezentând caracterul unei văi mlăștinoase. Afluenții Câlniștei au același regim hidrologic (Glavaciocul unit cu Milcovățul, Porumbeni și Izmar) din care cauză pe văile lor s-au construit numeroase bazine de retenție, cu o apreciabilă importanță piscicolă.

Sabarul, numit Răstoaca în cursul său superior, își poartă apele, bogate în zilele cu precipitații abundente, dar sărace în perioadele secetoase, printr-un curs domol și sinuos, pe o lungime de 85 km. El limitează lunca Argeș-Sabar pe o lungime de peste 50 km și are un debit mediu anual, la Bolintin Vale, de 2,13 m³/s. Afluentul său, Ciorogârla, o fostă viroagă, devenită arteră hidrografică prin unirea cu Dâmbovița, este mai mult o înșiruire de mici arii lacustre sau mlăștinoase, activizate de ploi sau de deversările din Dâmbovița.

Densitatea medie a rețelei hidrografice pe teritoriul județului Giurgiu este de 0,24 km/km².

Lacurile-reprezentate de bazine lacustre naturale sau artificiale, cu mărimi destul de diferite - sunt strâns legate de rețeaua hidrografică. După geneza lor, acestea se încadrează în trei tipuri principale: de luncă, de vale și artificiale, primele două fiind naturale.

Lacurile de luncă, numite de obicei bălți, s-au format în ariile depresionare din luncile joase, cât și din izvoare provenite din pânza freatică. Cel mai mare și în același timp, cel mai tipic lac de luncă este *Balta Comana*. Situată în Lunca Neajlovului, la 7 km de confluența cu Argeșul, Balta Comana are o suprafață de 700 ha, o lungime de 7 km și o lățime maximă de 2,5 km și este alimentată de apele Neajlovului și de izvoare. Prin așezarea sa, la contactul dintre luncă și Câmpia Burnazului, într-o regiune cu întinse și masive păduri de foioase și cu un bogat fond cinegetic, are un valoros potențial turistic.

În lunca Argeșului se găsesc câteva bălți, cu suprafețe de 10-40 ha (Herăști, Zăgaz, lângă satul Valea Dragului), cu niveluri foarte variabile și cu adâncimi reduse. În mare parte, acestea sunt invadate de vegetație acvatică. Tot în lunca Argeșului, în micile arii depresionare, în unele brațe părăsite sau în belciuge, toate reactivitate la viituri, sunt instalate bălți, ale căror suprafețe nu depășesc 10 ha: Moarta-lângă Tîntava, Moarta-lângă Colibași, bălțile Dărăști, Drăgănescu.

Lacurile de vale propriu-zise, instalate în porțiunile mai joase ale albiilor, cu suprafețe și adâncimi reduse și cu forme, în general alungite în sensul văii, sunt alimentate de râurile respective, de precipitații și de izvoare de fund provenite din pânza freatică. În perioadele secetoase, ele se reduc la simple ochiuri de apă, fiind frecvente mai ales pe văile Milcovățului și Ciorogârlei.

Lacurile artificiale sunt acumulări de apă cunoscute sub numele de iazuri, cu dimensiuni foarte diferite, realizate prin bararea văilor cu scurgere temporară sau cu debit mic în vederea regularizării și a menținerii unui volum de apă necesar agriculturii și pisciculturii. Pe văile Zboiu, Parapanca, Izmar, Porumbeni, Milcovăț, Glavacioc, Bălăria, etc. sunt 86 astfel de acumulări (iazuri), administrate de SC Piscicola SA Giurgiu sau primăriile localităților respective, după cum urmează:

Cursul de apă	Denumirea acumulării	Localizare	Obs.
Neajlov	Pepiniera Comana	Comana	
Bălăria	Bălăria I, II, III	Valea Plopilor	
	Bulbucata	Bulbucata	
	Cumpăna	Valter Mărăcineanu	
	Valter Mărăcineanu I, II	Iepurești	
	Singureni	Singureni	
Râiosul	Ileana	Ghimpați	
Câlniștea	Naipu	Naipu	
	Pepiniera Bila	Schitu	
	Ghimpați	Cămineasca	
	Vlașin	Vlașin	

Cursul de apă	Denumirea acumulării	Localizare	Obs.
	Răsuceni	Răsuceni	
Izmar	Bila II	Schitu	
	Bila I, Izvoarele I, II, Petru Rareș, Radu Vodă I	Izvoarele	
	Chiriacu I,II	Chiriacu	
	Dimitrie Cantemir	Dimitrie Cantemir	
	Valea Bujorului	Valea Bujorului	
	Radu Vodă II	Radu Vodă	
Valea lui Damian	Răsuceni I, III	Răsuceni	
	Răsuceni II	Radu Vodă	
	Răsuceni IV	Satul Nou	
Valea Porumbenilor	Săpături I, II, III	Cucuruzu	
	Tomulești I, II	Tomulești	
	Tomulești III, Toporu I, II, III, IV	Toporu	
Siliștea	Chiriceanca	Cucuruzu	
Milcovăț	Valea Lungă	Milcovățu	
Dadilovăț	Valea Zinei	Mihai Bravu	
Valea Crângului	Crângu I, II, III	Stănești	
Parapanca	Drăghiceanu I, II, III	Drăghiceanu	
	Gogoșari, I, II	Gogoșari	
	Izvoru I, II	Izvoru	
	Vieru III, Jianca I, II	Veeda	
Zboiu	Măgura I, II, III, IV, V, VI	Hotarele	
	Baraj	Izvoarele	
	Zboiu	Greaca	
	Puțu Greci	Puțu Greci	
Ciuvica	Hodivoaia I, II, III	Hodivoaia	
	Moris Vieru, Vieru I, II	Vieru	
	Putineiu I, II, III, Crângu, La Cireși, La Cazan, Crângu IV, V	Putineiu	
Canal Comasca	Comasca I, II, III	Băneasa	
Dunăre	Pepiniera Ramadam	Slobozia	
Vale necadastrată	Frățești I, II	Frățești	

Suprafața luciilor de apă este de 9076,75 ha reprezentând 2,57 % din suprafața totală a județului Giurgiu.

Apele subterane (freatice) oferă posibilități medii de captare. Zonele în care aceste posibilități pot fi considerate superioare mediei sunt cele situate în lunca Argeșului, zona de nord a județului și în lunca Dunării spre stratele acvifere freatice și în domeniul de existență a stratelor Frățești – pentru apele subterane de adâncime.

Sectoarele cu cele mai bune posibilități de captare a acviferelor freatice sunt cele situate în partea de est a râului Argeș, în zonele de luncă și terase ale Argeșului precum și în zonele de luncă și terase ale Dunării. Posibilități reduse de captare sunt în sectoarele situate în vestul județului, corespunzător interfluviilor Argeș-Neajlov, Neajlov-Câlniștea. Zonele cu ape freatice nepotabile sunt reduse ca extindere, ele rezumându-se la cele situate în lunca râului Neajlov (Comana-Gostinari) și respectiv Milcovăț (Letca Nouă).

Acviferele de adâncime oferă cele mai mari posibilități de captare în zonele din extremitatea nord-estică a județului, având în vedere că în această zonă complexul acvifer Frățești este constituit din trei orizonturi distincte cu capacități productive destul de bune. O altă zonă cu posibilități medii de captare, este cea situată în interfluviul Neajlov- Câlniștea, până la adâncimea de 100 m, zonă în care forajele singulare pot furniza debite între 2-6 l/s.

Zonele de captare mai importante sunt următoarele : Arcuda, Ulmi, Bălănoaia, Slobozia I și II, Bălanu, Dunăreana și complex Remuș, Uzina de apă Giurgiu și Oinacu 1 și 2.

Pentru localitățile rurale, sursele de apă subterană rămân de bază pentru alimentarea cu apă potabilă.

Calitatea apelor

Calitatea apelor de suprafață și a celor subterane este influențată direct de activitățile umane din zonă.

În ceea ce privește apele de suprafață, încadrarea lor în categoriile de calitate este următoarea :

- Fluviul Dunărea este de categoria I-a de calitate pe tot parcursul pe teritoriul județului.

- Râul Argeș este, de asemenea, de categoria I-a de calitate până la confluența cu Neajlovul, în continuare, până la vărsarea în Dâmbovița, fiind de categoria a II-a de calitate.

- Râul Neajlov este de categoria I-a de calitate de la intrarea în județ până la confluența cu Dâmbovnic, fiind apoi de categoria a II-a de calitate până la vărsarea în Argeș.

- Râul Sabar este de categoria a III-a de calitate pe tot teritoriul județului.

- Râul Bratilov este de categoria a II-a de calitate până la confluența cu râul Milcovăț, acesta fiind de categoria a III-a de calitate pe tot teritoriul județului.

- Râurile Glavacioc și Câlniștea sunt de categoria a II-a de calitate de la intrarea în județ până la vărsarea în Neajlov.

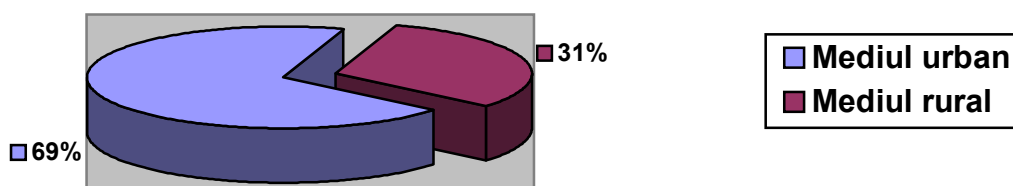
- Pe teritoriul județului Giurgiu, Dâmbovnicul este de categoria a III-a de calitate până la confluența cu Neajlovul, Ciorogârla este tot de categoria a III-a de calitate, iar Dâmbovița este de categoria I-a de calitate.

2.5 Populație

NUMĂRUL ȘI STRUCTURA POPULAȚIEI

Din analiza datelor preliminare ale recensământului populației din 01.07.2004, a rezultat că populația stabilă a județului Giurgiu era de 288.018 persoane. Față de recensământul precedent (18 martie 2002 – 298.002 persoane) populația a scăzut cu 9.984 persoane, fenomen datorat atât scăderii accentuate a natalității și creșterii mortalității cât și înregistrării an de an a unui sold negativ al schimbărilor de domiciliu și de reședință.

Din totalul populației, 89.164 persoane (reprezentând 31,0%) locuiau în mediul urban și 198.854 persoane (69,0%) în mediul rural. Structura populației județului Giurgiu la recensământul din 01 iulie 2004:

Din totalul populației urbane, 70.041 (reprezentând 78,5%) locuiau în municipiul Giurgiu, 11.859 persoane (13,3%) în orașul Bolintin Vale iar 7.264 persoane (8,2%) în orașul Mihăilești.

POPULAȚIA ORAȘELOR, MUNICIPIILOR ȘI COMUNELOR, LA 1 IULIE 2004

Nr. crt	JUDEȚ, MEDIU, LOCALITATE	TOTAL
	GIURGIU	288018
	MEDIUL URBAN	89164
1	MUNICIPIUL GIURGIU	70041
2	ORAȘ BOLINTIN-VALE	11859
3	ORAȘ MIHĂILEȘTI	7264
	MEDIUL RURAL	198854
4	ADUNAȚII -COPĂCENI	6633
5	BĂNEASA	5403
6	BOLINTIN-DEAL	6193
7	BUCȘANI	3870
8	BULBUCATA	1559
9	BUTURUGENI	4037
10	CĂLUGĂRENI	6361
11	CLEJANI	3347
12	COLIBAȘI	3695
13	COMANA	7530
14	COSOBA	2454

15	CREVEDIA MARE	4926
16	DAIA	2892
17	FLOREȘTI-STOENEȘTI	8799
18	FRĂTEȘTI	5610
19	GĂISENI	5519
20	GĂUJANI	2632
21	GHIMPAȚI	5736
22	GOGOȘARI	2023
23	GOSTINARI	2609
24	GOSTINU	2354
25	GRĂDINARI	3392
26	GREACA	2578
27	HERĂȘTI	2227
28	HOTARELE	4081
29	IEPUREȘTI	2040
30	ISVOARELE	1901
31	IZVOARELE	4353
32	JOIȚA	3343
33	LETCA NOUĂ	3564
34	MALU	2667
35	MĂRȘA	2805
36	MIHAI BRAVU	2529
37	OGREZENI	4656
38	OINACU	3763
39	PRUNDU	4706
40	PUTINEIU	2820
41	RĂSUCENI	2706
42	ROATA DE JOS	8287
43	SĂBĂRENI	2530
44	SCHITU	2079
45	SINGURENI	3211
46	SLOBOZIA	2621
47	STĂNEȘTI	2944
48	STOENEȘTI	2234
49	TOPORU	2335
50	ULMI	7521
51	VALEA DRAGULUI	3043
52	VÂNĂTORII MICI	4723
53	VĂRĂȘTI	5897
54	VEDEA	3116

În mediul rural, localitățile cu populația cea mai numeroasă sunt reprezentate de comuna Florești-Stoenești (8.799 persoane), urmată de Roata de Jos (8.287 persoane)

și Ulmi (7.521 persoane), la polul opus aflându-se localitățile Bulbucata (1.559 persoane), Isvoarele (1.901 persoane) și Gogoșari (2.023 persoane).

Din punct de vedere al structurii pe sexe, populația județului Giurgiu se caracterizează printr-o ușoară predominare a populației de sex feminin. Din totalul populației județului, 147.545 persoane (reprezentând 51,2%) erau de sex feminin, iar 140.473 persoane (48,8%) erau de sex masculin.

	Număr locuitori			În procente față de total	
	Total	Masculin	Feminin	Masculin	Feminin
1 iulie 1990	314945	155531	159414	49,4	50,6
1 iulie 1991	314638	155456	159182	49,4	50,6
1 iulie 1992	311671	153048	158623	49,1	50,9
1 iulie 1993	307847	151080	156767	49,1	50,9
1 iulie 1994	305661	149842	155819	49,0	51,0
1 iulie 1995	302839	148346	154493	49,0	51,0
1 iulie 1996	300615	147098	153517	48,9	51,1
1 iulie 1997	298795	146030	152765	48,9	51,1
1 iulie 1998	297368	145069	152299	48,8	51,2
1 iulie 1999	295401	144133	151268	48,8	51,2
1 iulie 2000	294000	143358	150642	48,8	51,2
1 iulie 2001	293426	143060	150366	48,8	51,2
1 iulie 2002	291784	142435	149349	48,8	51,2
1 iulie 2003	289484	141179	148305	48,8	51,2
1 iulie 2004	288018	140473	147545	48,8	51,2

POPULAȚIA STABILĂ PE VÂRSTĂ ȘI SEXE, LA 1 IULIE

număr-

VÂRSTA	1999	2000	2001	2002	2003	2004
TOTAL						
TOTAL	295 401	2940 00	29342 6	29 1784	289 484	288 018
0-4 ani	152 61	1498 5	14594	143 08	139 80	137 84
5-9 ani	170 93	1613 5	16331	158 27	155 54	153 25
10-14 ani	219	2190	20804	198	184	173

VÂRSTA	1999	2000	2001	2002	2003	2004
	40	5		57	44	39
15-19 ani	185 47	1847 2	18718	198 46	211 46	217 10
20-24 ani	223 62	2164 6	21277	193 11	184 01	178 00
25-29 ani	214 73	2147 1	21688	208 53	209 64	209 20
30-34 ani	216 33	2330 1	24578	253 06	220 91	210 82
35-39 ani	147 45	1441 7	14427	154 40	196 00	219 22
40-44 ani	179 00	1734 1	16875	161 62	153 27	147 81
45-49 ani	181 64	1775 3	17624	178 76	177 59	179 01
50-54 ani	168 82	1809 6	18399	185 23	185 67	180 43
55-59 ani	158 12	1447 4	14385	153 89	158 63	164 62
60-64 ani	198 91	1977 2	18467	173 38	159 71	150 95
65-69 ani	188 49	1852 0	18747	187 44	183 09	181 48
70-74 ani	170 86	1687 5	16485	162 95	161 88	157 77
75-79 ani	109 73	1184 5	12488	125 66	125 92	126 98
80-84 ani	389 9	4072	4565	510 1	616 2	677 1
85 ani și peste	289 1	2920	2974	304 2	256 6	246 0
MASCULIN						
TOTAL	144 133	143 358	143 060	142 435	141 179	1404 73
0-4 ani	792 9	7746	757 4	74 77	729 2	7205
5-9 ani	867 2	8232	837 3	81 40	801 8	7925
10-14 ani	112 79	1116 3	105 72	10 148	939 6	8837
15-19 ani	949 5	9539	967 8	10 408	110 88	1127 4
20-24 ani	114 97	1106 4	109 10	10 027	955 0	9344
25-29 ani	112 20	1121 7	112 87	10 742	107 49	1067 3
30-34 ani	113 56	1217 6	127 29	13 063	114 51	1092 3
35-39 ani	781 1	7625	762 0	81 76	102 03	1142 9
40-44 ani	925 1	9055	888 4	85 59	815 2	7766
45-49 ani	897	8861	888	89	894	9113

VÂRSTA	1999	2000	2001	2002	2003	2004
	6		8	35	8	
50-54 ani	804 4	8569	867 8	89 00	894 5	8783
55-59 ani	740 3	6832	675 2	71 80	741 0	7674
60-64 ani	902 2	8901	834 1	78 49	723 3	6857
65-69 ani	826 2	8125	824 0	82 13	794 9	7825
70-74 ani	728 9	7187	694 7	68 39	676 7	6498
75-79 ani	431 6	4651	497 3	49 69	497 9	5061
80-84 ani	132 9	1422	164 1	18 35	224 4	2475
85 ani și peste	982	993	973	97 5	805	801
FEMININ						
TOTAL	151 268	1506 42	15036 6	149 349	1483 05	1475 45
0-4 ani	733 2	7239	7574	6831	6688	6579
5-9 ani	842 1	7903	7958	7687	7536	7390
10-14 ani	106 61	1074 2	10232	9709	9048	8502
15-19 ani	905 2	8933	9040	9438	1005 8	1043 6
20-24 ani	108 65	1058 2	10367	9284	8851	8456
25-29 ani	102 53	1025 4	10401	1011 1	1021 5	1024 7
30-34 ani	102 77	1112 5	11849	1224 3	1064 0	1015 9
35-39 ani	693 4	6792	6807	7264	9397	1049 3
40-44 ani	864 9	8286	7991	7603	7175	7015
45-49 ani	918 8	8892	8736	8941	8811	8788
50-54 ani	883 8	9527	9721	9623	9622	9260
55-59 ani	840 9	7642	7633	8209	8453	8788
60-64 ani	108 69	1087 1	10126	9489	8738	8238
65-69 ani	105 87	1039 5	10507	1053 1	1036 0	1032 3
70-74 ani	979 7	9688	9538	9456	9421	9279
75-79 ani	665 7	7194	7515	7597	7613	7637
80-84 ani	257 0	2650	2924	3266	3918	4296

VÂRSTA	1999	2000	2001	2002	2003	2004
85 ani și peste	190 9	1927	2001	2067	1761	1659

**POPULAȚIA STABILĂ PE VÂRSTE, SEXE
ȘI MEDII, LA 1 IULIE 2004**

număr-

VÂRSTA	TOTAL		URBAN		RURAL	
	Ambel e sexe	din care: feminin	Ambel e sexe	din care: feminin	Ambel e sexe	din care: feminin
TOTAL	288 018	1475 45	891 64	46 043	198 854	101 502
0-4 ani	137 84	6579	413 8	20 13	964 6	456 6
5-9 ani	153 25	7390	428 2	20 05	110 43	538 5
10-14 ani	173 39	8502	553 7	26 72	118 02	583 0
15-19 ani	217 10	1043 6	794 5	38 87	137 65	654 9
20-24 ani	178 00	8456	639 3	31 19	114 07	533 7
25-29 ani	209 20	1024 7	742 0	37 52	135 00	649 5
30-34 ani	210 82	1015 9	721 8	37 33	138 64	642 6
35-39 ani	219 22	1049 3	819 2	42 58	137 30	623 5
40-44 ani	147 81	7015	575 2	29 65	902 9	405 0
45-49 ani	179 01	8788	728 1	37 76	106 20	501 2
50-54 ani	180 43	9260	638 6	31 81	116 57	607 9
55-59 ani	164 62	8788	453 3	23 79	119 29	640 9
60-64 ani	150 95	8238	355 3	19 45	115 42	629 3
65-69 ani	181 48	1032 3	373 2	21 24	144 16	819 9
70-74 ani	157 77	9279	296 2	17 87	128 15	749 2
75-79 ani	126 98	7637	222 5	13 77	104 73	626 0
80-84 ani	677 1	4296	116 1	77 0	561 0	352 6
85 ani și peste	246 0	1659	454	30 0	200 6	135 9

Scăderea populației județului începe după anul 1977 și este consecința a 3 factori majori:

-atracția mare pe care a exercitat-o capitala asupra populației județului, județul Giurgiu deținând o pondere majoritară în imigrările în capitală. Atracția a fost deosebit de puternică față de tineret, pentru care localitățile rurale natale nu asigurau satisfacerea aspirațiilor profesionale și îndeplinirea cerințelor de viață personală. După obținerea unei calificări profesionale, tinerii, aproape în totalitate, datorită existenței în București, și parțial în Giurgiu, a unei palete diversificate de locuri în muncă și a unor facilități oferite de dotarea și echiparea urbană se stabilesc definitiv în aceste centre.

-gradul foarte redus de urbanizare al județului și lipsa unor centre care să poată absorbi forța de muncă disponibilizată. Se remarcă o participare mai redusă a populației județului la activitatea economică, comparativ cu mediile pe țară, situație explicabilă prin gradul redus de urbanizare și printr-o ofertă redusă de locuri de muncă.

-o natalitate tradițional mai scăzută comparativ cu celelalte județe ale țării, caracteristică ce s-a accentuat odată cu îmbătrânirea demografică a populației și cu liberalizarea avorturilor în 1990. Indicele de îmbătrânire a populației active, de peste 42% este printre cele mai ridicate din țară. Resursele de muncă în mediul rural sunt îmbătrânite, cu consecințe negative asupra potențialului productiv al acestora.

Scăderea ofertei locurilor de muncă în municipiul reședință de județ, a determinat în ultima perioadă migrarea populației către locurile natale, scăderea numărului de locuitori în Giurgiu, creșterea populației în orașele Mihăilești și Bolintin Vale, precum și în comunele Roata de Jos, Ulmi, Joița, Grădinari, Găiseni unde a crescut importanța și numărul specialiștilor în construcții edilitare, mulți din acești specialiști lucrând în străinătate.

GRUPAREA LOCALITĂȚILOR DUPĂ NUMĂRUL LOCUITORILOR, LA 1 IULIE 2004

Grupe de municipii, orașe, comune după numărul de locuitori	Numărul municipiilor, orașelor și comunelor		Numărul locuitorilor	
	Date absolute	În procente față de total	Date absolute	În procente față de total
Municipii/orașe				
TOTAL	3	100,0	89164	100,0
7000-15000	2	66,7	19123	21,4
Peste 15000	1	33,3	70041	78,6
Comune				
TOTAL	51	100,0	198854	100,0
Până la 3000	22	43,1	53539	26,9
3001-7000	25	49,0	113178	56,9
7001-15000	4	7,9	32137	16,2

MIȘCAREA NATURALĂ A POPULAȚIEI
- date absolute -

-număr-

Anii	Născuți vii	Decese	Spor natural	Căsătorii	Divorțuri	Născuți morți	Decese sub 1 an
1999	2925	4768	-1843	1468	276	14	50
2000	2895	4342	-1447	1477	214	20	45
2001	2869	4595	-1726	1292	194	16	41
2002	2599	4756	-2157	1181	151	12	37
2003	2713	4967	-2254	1372	154	7	54
2004	2629	4581	-1952	1418	173	12	42

RATE LA 1000 LOCUITORI

‰

Anii	Născuți vii	Decese	Spor natural	Căsătorii	Divorțuri	Născuți morți la 1000 născuți	Decese la o vârstă sub 1 an la 1000 născuți vii
1999	9,9	16,1	-6,2	4,9	0,9	4,8	17,1
2000	9,8	14,7	-4,9	5,0	0,7	6,9	15,5
2001	9,8	15,7	-5,9	4,4	0,7	5,5	14,3
2002	8,9	16,3	-7,4	4,1	0,5	4,6	14,2
2003	9,4	17,2	-7,8	4,7	0,5	2,6	19,9
2004	9,1	15,9	-6,8	4,9	0,6	4,5	16,0

MIȘCAREA NATURALĂ A POPULAȚIEI,
PE MEDII
-date absolute-

-număr-

Anii	Născuți vii	Decese	Spor natural	Căsătorii	Divorțuri	Născuți morți	Decese sub 1 an
URBAN							
1999	898	917	-19	515	141	2	14
2000	908	917	-9	531	126	2	11
2001	920	971	-51	485	115	2	13
2002	795	987	-	445	70	2	10
			192				
2003	866	993	-	564	93	2	16
			127				
2004	838	954	-	549	103	1	10
			116				
RURAL							
1999	2027	3851	-	953	135	12	36
			1824				
2000	1987	3425	-	946	88	18	34
			1438				
2001	1949	3624	-	807	79	14	28
			1675				
2002	1804	3769	-	736	81	10	27
			1965				

2003	1847	3974	- 2127	808	61	5	38
2004	1791	3627	- 1836	869	70	11	32

Potrivit liberei declarații a persoanelor recenzate, 96,0% din populația județului Giurgiu sunt români, 3,9% sunt rromi (țigani), iar 0,1% sunt de alte etnii. Din punct de vedere al etniilor, structura populației județului la recensământul din iulie 2004 este aproximativ aceeași cu cea înregistrată la recensământul precedent. Din totalul populației de etnie maghiară, de 72 persoane, 55,6% locuiesc în municipiul Giurgiu, diferența înregistrându-se în celelalte localități ale județului.

Populația de etnie germană, locuiește în cea mai mare parte (76,2%) tot în municipiul Giurgiu.

Din totalul populației de etnie rromă, 43,3% (4.989 persoane) locuiesc în mediul urban, iar 56,7% (6.528 persoane) în mediul rural. Cel mai mare număr de rromi sunt în municipiul Giurgiu (2.943 persoane), urmat de orașul Bolintin Vale (1.807 persoane) și comuna Vărăști (1.170 persoane).

După religie (confesiunea religioasă), distribuția populației este următoarea: (98,5%) sunt ortodoksi, (0,6%) sunt adventiști de ziua a șaptea, (0,2%) sunt romano-catolici, (0,2%) sunt evangheliști, ceilalți fiind de alte religii.

2.6 Căi de transport

Analizarea rețelei de căi de comunicație a fost efectuată pornind de la necesitățile de transport prezentate și prognozate în contextul zonal și macrozonal, respectiv în ansamblul județului și integrat sistemului de circulație național și internațional.

Județul Giurgiu beneficiază de o rețea de căi de comunicație diversificată, în cadrul căreia se remarcă cu precădere rețeaua de drumuri publice, cu un important număr de drumuri de clasă superioară: 7 trasee de drumuri naționale din care cele mai importante sunt A 1 (E 70) și DN 5 (E 70 și E 85).

Prin intermediul centurii rutiere și feroviare a capitalei, județul Giurgiu este articulat la direcțiile majore de legătură cu țara.

Accesul fluvial direct la toate porturile țării prin intermediul Dunării dă o pondere suplimentară solicitărilor de trafic de interes național și internațional prin intermediul căilor de comunicație ale județului și ale municipiului Giurgiu, care, ca port și oraș de frontieră, legat direct prin pod rutier și feroviar cu malul bulgar, a devenit un important nod de circulație.

Rețeaua rutieră

Din analiza echipării cu drumuri publice - DN, DJ și DC- a județului Giurgiu a rezultat următoarele:

-lungimea drumurilor publice pe total județ este de 1085km., cu o densitate de 29,2 km /100 km², fiind foarte aproape de media pe țară care este de 30,5 km /100 km². Din totalul lungimii drumurilor publice, 378 km sunt drumuri modernizate, 261 km au îmbrăcămînți asfaltice ușoare și 446 km nemodernizate.

-drumurile naționale în lungime de 307 km, reprezintă 28,3% din lungimea totală a drumurilor din județ și sunt modernizate aproape în totalitate (287 km), restul de 20 km au îmbrăcămînți ușoare.

- drumurile județene și comunale, în lungime de 778 km, reprezintă 72,7 % din lungimea drumurilor din județ și sunt modernizate - 91 km, cu îmbrăcămînți asfaltice ușoare – 260 km, nemodernizate – 427 km.

În cele 7 trasee de clasă superioară de pe teritoriul județului Giurgiu se înscrie și autostrada București-Pitești A.1 (E 70), care străbate partea de nord a județului și face legătura cu restul țării prin E 70, legând prin DN 5 punctul de trecere a frontierei Giurgiu, cu cele din vestul țării. E 70 face parte din categoria drumurilor de circulație internațională fiind încadrat, conform nominalizării AGR, (Acordul european asupra marilor drumuri de circulație internațională), ca drum reper cu orientare Vest-Est care asigură legătura între coasta de vest a Mării Negre și litoralul atlantic al Spaniei.

Un alt traseu important este și E 85, care leagă capitala de municipiul Giurgiu, făcând legătura cu partea de nord a țării, legând punctul de trecere a frontierei Giurgiu-Ruse (Bulgaria) cu punctul de trecere a frontierei Siret-Porubnoe (Ucraina). E 85 face parte, tot din categoria drumurilor repere cu orientare Nord-Sud și asigură legătura între Comunitatea Statelor Independente și Bulgaria, traversând România.

Teritoriul județului este străbătut de încă 5 trasee de drumuri naționale: DN 5B, DN 5C, DN 6, DN 41 și DN 61, care asigură legătura cu restul județului.

Datorită creșterii traficului, rețeaua majoră, necesită lucrări de ranforsare a sistemului rutier, lucrări pentru aducerea drumurilor respective la parametrii ceruți de acordul marilor drumuri europene și de realizarea de noi capacități de trafic.

Rețeaua drumurilor de legătură a Dj și a Dc are o lungime de 758 km respectiv 73,6% din lungimea totală a drumurilor din județ. Drumurile locale sunt modernizate numai pe o lungime de 84 km (11% din total), au îmbrăcămînți asfaltate ușoare pe 254 km (53,5%), 420 km (55,4%) fiind nemodernizați.

Rețeaua drumurilor locale completează rețeaua principală a drumurilor naționale și servește rețeaua de localități și traficul local. Drumurile județene și comunele nu asigură fluenta traficului, îmbrăcămînțile moderne existente având în mare parte durata de serviciu depășită, iar împietuirile și drumurile de pământ, nu asigură suprafața de rulare corespunzătoare.

Existența unor poduri cu stare de viabilitate necorespunzătoare sau subdimensionate, a unor pasaje la nivel cu C.F. unde circulația auto este îngreunată prin staționarea la barieră, duc la diminuarea vitezei comerciale și a capacității de circulație, la consumul suplimentar de carburanți. O zonă afectată este cea din nordul municipiului Giurgiu.

Rețeaua feroviară

Municipiul Giurgiu este legat de linia de centură a capitalei printr-o linie simplă neelectrificată.

Singura linie dublă și electrificată este București -Videle, care traversează județul pe direcția Est-Vest. Această linie face parte din principala axă de transport Magistrala I – București – Craiova – Tr.Severin – Caransebeș – Timișoara – Jimbolia.

Totalul liniilor CF pe teritoriul județului Giurgiu este de 113 km, din care 48 km sunt electrificați, cu o cale fiind 71 km, iar cu două căi 42 km. Densitatea rețelei CF la 1.000 km², pe județ, este de 32,0 km/1.000 km², față de media pe țară care este de 47,7 km/1.000 km². Rezultă o insuficientă dotare cantitativă și calitativă în echiparea

judetului cu rețea feroviară. De asemenea traficul feroviar este inadapdat la cerințele traficului european, necesitând amenajare la parametrii de trafic internațional a liniei duble și electrificate București-Videle, precum și lucrări de dublare și electrificare a liniei simple București-Giurgiu.

Traficul feroviar a fost destul de intens, prin stația Giurgiu-nord trecând în anul 1995 – 9.425 garnituri de tren.

RETEAUA DE DRUMURI A JUDEȚULUI GIURGIU BAZA Nr.1-SUD – GIURGIU

Nr. crt.	Codul de identificare	Traseul	Lungime-km
1.	D.J.507	Giurgiu-Oinacu-Branistea-Gostinu	16,05
2.	D.J.504 si 504A	Giurgiu-Vieru-Hodivoaia-Putineiu	23,00
3.	D.J.504A si 504	Vieru-Gogosari-Draghiceanu-Izvoru	17,50
4.	D.J.503	Giurgiu-Balanu-Ghizdaru-Toporu-Limita de judet	32,90
5.	D.J.503A	Ghizdaru-Oncesti-R.Voda-Izvoarele-Rasuceni	30,10
6.	D.J.505	Gara Chiriacu-Izvoarele-V.Bujorului-D.N.5B.	16,87

BAZA Nr.2- Centru –Adunatii Copaceni (Draganesti Vlasca)

Nr. crt.	Codul de identificare	Traseul	Lungime-km
7.	D.J.603	Schitu-Stoienesti-Vieru-M.Bravu-Comana	11,73
8.	D.J.413	D.J.603 M. Bravu-Gara- DN 41	9,69
9.	D.J.411	D.J.412A-Budeni-Calugareni-Singureni-Clejani	41,00
10.	D.J.412A	D.N.5-D.Vlasca-Mihailesti-Buturugeni-C.F. Zorile	26,70
11.	D.J.612	D.N.61-Milcovatu	1,11
12.	D.J.412B	Draganescu-Podul Ilfovot-Neajlovu-Sterea-D.N.61	15,5

BAZA Nr.3-Est-Valea Dragului

Nr. crt.	Codul de identificare	Traseul	Lungime -km
13.	D.J.401	Limita jud.IF.-Dobreni-Varasti-V. Dragului-Hotarele	22,00
14.	D.J.401B	DN.4-Heresti	4,44
15.	D.J.411	Limita jud. CL.-Hotarele-DN.5A	5,00
16.	D.J.411	DJ.412(DN5A)-Comana-DJ412A	6,00
17.	D.J.412A	DJ411-Gradistea(DN5)	3,50
18.	D.J.412	Prundu DN41-DN5A Mironesti Falastoaca(DN5A)-Colibasi Dobreni(DJ401)	9,00 10,06

BAZA Nr.4 Nord- Bolintin Vale

Nr. crt.	Codul de identificare	Traseul	Lungime-
19.	D.J.412A	Zorile (CF)-Ogrezeni(DJ412C)	7,00
20.	D.J.601	Lim. Jud IF.-Bol.Deal-Bol. Vale-Malu art(DJ412A)	13,00
21.	D.J.401A	Lim.jud.IF- Tantava-Bolintin Deal Bol. Vale-Palanca-Gaiseni-lim.jud.Dambovita	9,1 16,75
22.	D.J.404	Lim.jud. Dambovita-Draganeasca-Floresti- 401A	9,14
23.	D.J601A	Lim. Jud. IF.-Bacu-Joita-Cosoba-lim. Jud. mbovita	12,5
24.	D.J.602	Lim. Jud.IF.-Bacu-Joita-Sabareni-lim.jud. if.	7,85
25.	D.J.601E	Bolintin-Vale(DJ.601)-Poenari-Ulmi	5,63
26.	D.J.151E	Trestieni-lim.jud. Dambovita	5,49

Căi navigabile

Județul Giurgiu dispune de o importantă cale de transport pe apă, pe o lungime de 68 km, prin care se face legătura cu țările din centrul Europei și cu Marea Neagră.

Pe Dunărea fluvială navigația este posibilă cu convoaie de barje de 1.000-3.000 tone, funcție de nivelul apelor.

Municipiul Giurgiu este port fluvial, dotat cu utilaje și instalații necesare derulării traficului de mărfuri. De asemenea dispune și de un terminal Ferry –Boat, unul din sistemele moderne de transport combinat al mărfurilor pe uscat și pe apă. Terminalul Ferry-Boat pe relația Bulgaria nu este în funcțiune din lipsa traficului.

2.7 Dezvoltare economică

Dezvoltarea județului Giurgiu se bazează, în principal, pe potențialul excepțional al solului, agricultura reprezentând ramura de bază a economiei.

Fondul funciar indică predominanța agricolului : peste 78% din suprafața totală, terenul arabil deținând soluri de calitate superioară (cernoziomuri), reprezintă peste 93% din cel agricol. In medie, pe locuitor revine o suprafață agricolă de 0,9 ha în județul Giurgiu, față de 0,65, la nivelul țării.

Resursele de apă (râurile și luciile de apă) reprezintă premize favorabile dezvoltării pisciculturii, iar situarea județului pe malul fluviului Dunărea, în zonă de frontieră îi conferă acestuia posibilități de extinderea funcției comerciale și a activităților legate de circulația fluvială.

Fondul forestier, întins pe 38.279 ha, deși reprezintă numai 10,8% din suprafața județului, având îndeosebi funcții de protecție și mai puțin de producție, constituie un potențial care poate fi valorificat și în activitatea de turism.

Capacitățile industriale existente, cu posibilități de prelucrare a materiilor prime locale, cât și de construcție de nave sau producție de utilaje de foraj sau produse chimice, reprezintă, de asemenea, un potențial important în dezvoltarea județului.

Exploatarea resurselor de petrol și gaze naturale, ca și a materialelor de construcție asigură surse importante de materii prime și creează posibilități de ocupare a forței de muncă locale din mediul rural.

Fiind situat în zona de frontieră și beneficiind de existența unor importante căi rutiere, feroviare și fluviale, județul reprezintă o zonă de tranzit între estul și vestul, dar și nordul și sudul Europei.

Reprezentarea grafică a principalelor zone cu funcțiuni economice se regăsește în planșa nr.1 “ Zonificarea economico-funcțională a teritoriului”.

AGRICULTURA

Funcția agricolă a județului Giurgiu se exprimă prin activitatea agricolă, materializată prin producția vegetală, producția animalieră, industria alimentară, prelucrarea primară a unor produse agricole (semiindustrializate).

De asemenea, funcția agricolă este completată de activitatea de valorificare a produselor agricole, atât pentru consum în stare proaspătă , cât și ca materii prime pentru industria alimentară. Rețelele de preluare și valorificare a produselor agricole, schimbându-și centrul de greutate din sectorul centralizat de stat spre sectorul privat, sunt în curs de adaptare la legile economiei specifice economiei de piață. În fine, funcția agricolă se materializează și în cercetarea științifică agricolă, bine reprezentată în județul Giurgiu.

Suportul de bază al întregii activități agricole îl reprezintă solul cu calitatea lui principală – fertilitatea, element determinant în diversificarea funcției agricole.

SOLURILE TERITORIULUI JUDEȚULUI

Aprecierea calitativă a solurilor și categorisirea lor pe clase de calitate, este exprimată printr-un indicator de calitate și anume, nivelul de pretabilitate la modul de folosință arabilă.

În anul 1995, specialiști agrochimiști și pedologi din cadrul Institutului de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie București, pendinte de Academia de Studii Agricole și Silvicultură (ASAS), au efectuat analize agropedochemice privind solurile teritoriului județului Giurgiu stabilind o clasificare după clase de pretabilitate la folosință arabilă (a se vedea și cartograma elaborată de Institutul de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie).

În tabelul 1 se prezintă clasificarea teritoriului județului pe clase de calitate agricolă exprimate prin nivelul de pretabilitate la arabil, determinat în funcție de factorii limitativi cu intensitatea cea mai mare.

TABELUL 1

Clase de calitate – Județul Giurgiu

Unitatea de calitate	U/M	Suprafața	Pondere
Clasa I-a	ha	33.548	9,51
Clasa II-a	ha	180.941	51,32
Clasa III-a	ha	82.617	23,43
Clasa IV-a	ha	28.846	8,18
Clasa V-a	ha	4.299	1,22
Clasa VI-a	ha	5.999	1,70
TOTAL USCAT	ha	336.250	95,36
Ape, bălți	ha	16.352	4,64
TOTAL TERITORIU :	ha	352.602	100,00

Sursă : I.C.P.A. București, 1995.

Teritoriul județului cuprinde 6 clase de calitate, respectiv de pretabilitate la arabil, calitatea scăzând direct proporțional cu nivelul clasei. Se observă, că ponderea cea mai mare o au terenurile de clasa II-a de calitate, de peste 51,3%, urmată de cele de clasa III-a de calitate, peste 23,4% aceasta reprezentând slabe urme de degradare din diverse cauze și cele de clasa I-a de calitate, de peste 9,5%, acestea fiind evident cele mai valoroase din punct de vedere agricol. Împreună, aceste trei clase însumează cca. 84% din total teritoriu, ceea ce indică o mare disponibilitate pentru activitatea agricolă în general și pentru folosința arabilă în special, în condiții de înaltă productivitate și rentabilitate.

Clasele IV – VI reprezintă cca. 11% din total teritoriu, respectiv cca. 8% clasa IV-a și cca.3% clasele a V-a – VI-a. Restul de 5% sunt ape.

Pentru înțelegerea deplină și aprecierea specifică a caracteristicilor fiecărei categorii de sol, în cartograma elaborată de I.C.P.A. sunt enumerați parametri tehnici de determinare a subclaselor și grupelor de pretabilitate.

Încadrarea fiecărei clase de calitate în funcție de acești parametri este următoarea.

Clasa I-a de calitate = 33.548 ha cu încadrare tehnică în P1, E1, U1, Q1, W1, C1, A1, S1

Pentru simplificarea, în continuare, vom proceda la varianta simplă de încadrare în parametri, adică cei cu indicele 1 sunt apreciați absenți, elementul nociv pe care-l reprezintă lipsind din solurile respective.

Identificarea și reprezentarea grafică prin culoarea galbenă și numerotată cu 1. (conform cartogramei I.C.P.A.).

Clasa II-a de calitate * 180.941 ha, reprezentată grafic prin culoarea verde și împărțită în 9 subclase numerotate de la 2 – 10 :

2 = 4.799 ha, încadrare în ... C2 ...

3 = 4.324 ha, încadrare în ... Q2 ...

4 = 10.499 ha, încadrare în ... U2 ...

5 = 4.649 ha, încadrare în ... C2, Q2 ...

6 = 5.174 ha, încadrare în ... Q2, U2 ...

- 7 = 103.799 ha, încadrare în ... C2, U2 ...
- 8 = 36.949 ha, încadrare în ... C2, A2 ...
- 9 = 6.824 ha, încadrare în ... C2, Q2, U2 ...
- 10 = 3.924 ha, încadrare în ... P2, C2, E2 ...

Clasa III-a de calitate = 82.617 ha, reprezentată grafic prin culoarea albastră și împărțită în 9 subclase numerotate de la 11 – 19 :

- 11 = 9.499 ha, încadrare în ... C3 ...
- 12 = 725 ha, încadrare în ... Q3 ...
- 13 = 6.649 ha, încadrare în ... U3, N2 ...
- 14 = 13.598 ha, încadrare în ... N3, Q3 ...
- 15 = 15.724 ha, încadrare în ... Q3, C3 ...
- 16 = 675 ha, încadrare în ... C3, W2, A2 ...
- 17 = 20.374 ha, încadrare în ... E3, P2, C2 ...
- 18 = 8.574 ha, încadrare în ... W3, C2, A2 ...
- 19 = 6.799 ha, încadrare în ... P 3, E3, C2 ...

Clasa IV-a de calitate = 28.846 ha, reprezentată grafic prin culoarea bej (spre maron) și împărțită în 4 subclase, numerotate de la 20 – 23 :

- 20 = 9.724 ha, încadrare în ... Q4, C2 ...
- 21 = 7.524 ha, încadrare în ... Q4, H4 ...
- 22 = 5.699 ha, încadrare în ... H4, Q 2-3 ...
- 23 = 5.849 ha, încadrare în ... W4, A2 ,C2 ...

Clasa V-a de calitate = 4.299 –ha, reprezentată grafic prin culoarea roșie, numerotată cu 24 și cu încadrare în ... P5, E 3-4 ...

Clasa VI-a de calitate = 5.999 ha, reprezentată grafic prin culoarea albă hașurată vertical cu dungi roșii, numerotată cu 25 și cu încadrare în ... S6, Q3, C2 ...

Menționăm că toți parametrii cu indici de alte valori decât 1, reprezintă disfuncțiuni diferite, respectiv degradări datorită uneia sau mai multor cauze și vor fi nominalizate și tratate la capitolul de disfuncționalități și elemente critice privind protecția și conservarea calității solurilor județului.

FONDUL FUNCICIAR

Modul de folosire a teritoriului județului este prezentat conform metodologiei de elaborare a M:A.A. – D.G.F.F.C.G.O.T. și cu respectarea Legii cadastrului din anul 1996.

Bilanțul utilizării teritoriului județului Giurgiu este redat în tabelul 2, comparativ cu cel al teritoriului României :

TABELUL 2
FONDUL FUNCJAR, DUPĂ MODUL
DE FOLOSINȚĂ, LA 31 DECEMBRIE 2004

-ha-

SUPRAFAȚA TOTALĂ		352602	
din care:	-Suprafața agricolă		
	278356		
	din care:	Arabil	261365
		Pășuni	11868
		Fânețe	82
		Vii și pepiniere viticole	4194
		Livezi și pepiniere pomicole	847
	-Păduri și alte terenuri cu vegetație forestieră		38068
-Ape și bălți		13984	
-Alte suprafețe		22194	

SUPRAFAȚA AGRICOLĂ, DUPĂ MODUL DE
FOLOSINȚĂ

	2000	2001	2002	2003	2004
Suprafața agricolă -ha					
TOTAL	277136	277135	277135	277135	278356
Arabil	259501	259642	259642	261856	261365
Pășuni	8806	8805	8805	10331	11868
Fânețe	85	85	85	82	82
Vii și pepiniere viticole	7740	7599	7599	4095	4194
Livezi și pepiniere pomicole	1004	1004	1004	771	847
din care: proprietate privată					
TOTAL	253029	238537	257719	257708	258477
Arabil	-	228725	241125	243315	242946
Pășuni	-	1563	8222	9752	10713
Fânețe	-	84	84	82	82
Vii și pepiniere viticole	-	7219	7310	3806	3905
Livezi și pepiniere pomicole	-	946	978	753	831
Structura (%)					
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Arabil	93,6	93,7	93,7	94,5	93,9
Pășuni	3,2	3,2	3,2	3,7	4,3
Fânețe	*	*	*	*	*
Vii și pepiniere viticole	2,8	2,7	2,7	1,5	1,5
Livezi și pepiniere pomicole	0,4	0,4	0,4	0,3	0,3
din care: proprietate privată					
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Arabil	-	95,9	93,6	94,4	94,0
Pășuni	-	0,7	3,2	3,8	4,1
Fânețe	-	*	*	*	*
Vii și pepiniere viticole	-	3,0	2,8	1,5	1,5
Livezi și pepiniere pomicole	-	0,4	0,4	0,3	0,4

SILVICULTURĂ

FONDUL FORESTIER

		-mii ha-				
		2000	2001	2002	2003	2004
TOTAL		38,1	38,1	38,1	38,0	38,0
Suprafața pădurilor		35,6	35,9	36,0	35,4	36,1
din care:	Rășinoase	0,3	0,3	0,3	0,3	0,2
	Foioase	35,4	35,6	35,7	35,1	25,9

ÎMPĂDURIRI

		-ha-				
		2000	2001	2002	2003	2004
Suprafața împădurită		128	280	168	171	121

VOLUMUL DE MASĂ LEMNOASĂ PUSĂ ÎN CIRCUITUL ECONOMIC

		-mii mc-volum brut-				
		2000	2001	2002	2003	2004
Masa lemnoasă pusă în circuitul economic,		77,5	100,7	114,7	114,7	127,8
din care:	-stejar	22,5	21,5	29,6	24,0	29,0
	-diverse specii tari	16,7	41,2	41,7	40,3	47,9
	-diverse specii moi	38,3	38,0	43,3	50,2	50,9

Se observă, că teritoriul județului Giurgiu reprezintă 1,5% din teritoriul total al României, raportul crescând la 1,9% la categoria terenului neagricol, ceea ce indică o disponibilitate mai mare a județului pentru activitatea agricolă cu toate avantajele ce decurg de aici.

Mergând mai în detaliu, în cadrul terenului agricol raportul modului de folosință arabilă crește substanțial la 2,8%, ceea ce dovedește valoarea ridicată sub aspectul fertilității, a solurilor ce compun terenul agricol și confirmă rezultatele privind prezența de peste 84% soluri de calitate superioară. De asemenea, raportul patrimoniului viticol la 2,7% relevă condițiile favorabile de cultură și pentru vița de vie. Celelalte folosințe ca pășunile, fânețele și livezile sunt prezente nesemnificative.

Privind ponderea categoriilor principale de utilizare a teritoriului, se observă că terenul agricol ocupă 79% din suprafață, restul de 21% reprezentând terenul neagricol.

În cadrul agriculturii ponderea de aproape 94% o are folosința arabilă, urmată de pășuni naturale cca.3% și de vii aproape tot 3%, celelalte folosințe fiind ne semnificative. Folosințele arabil și vie reprezintă folosințe superioare, atât sub aspect productiv agricol, cât și economico-social, aici intrând eficiența culturilor și garantarea securității alimentare a populației județului (cantitate+calitate).

PRODUCȚIA VEGETALĂ

Terenul arabil al județului se pretează foarte bine la cultivarea unei palete largi de culturi agricole, printre care cereale păioase ca : grâu, secară, orz pentru boabe și pentru masă verde, cereale prășitoare ca porumb boabe, sorg boabe și pentru măhuri, floarea soarelui, soia, leguminoase alimentare ca mazărea și fasolea, adeseori bob, năut și linte, sfeclă de zahăr, cartofi timpurii, de vară și de toamnă, tutun, plante furajere anuale și perene, legume, pepeni etc. Dintre legume au condiții bune de vegetație grupele de legume iubitoare de căldură precum tomatele, ardeiurile, vinetele, fasolea de grădină, dovleceii, castraveții, precum și cele iubitoare de climat temperat ca vărzoasele, rădăcinoasele, bulboasele și altele.

Multitudinea de specii de legume adaptate la condițiile pedoclimatice ale județului, ca și producțiile mari ce se obțin, conferă județului Giurgiu un renume justificat de bazin legumicol, fiind important furnizor de legume (tomate, ardeiuri, struguri, cartofi timpurii, pepeni și altele).

In tabel 3 se prezintă ponderea câtorva culturi predominante ca suprafețe, comparativ cu România.

SUPRAFAȚA CULTIVATĂ CU PRINCIPALELE CULTURI

-ha-

	2000		2001		2002		2003		20
	Total	din care: proprietate integral privată	Total	din care: proprietate integral privată	Total	din care: proprietate integral privată	Total	din care: proprietate integral privată	Total
A	1	2	3	4	5	6	7	8	9
TOTAL	229910	203634	248935	223655	256437	232604	249926	248805	236610
Cereale pentru boabe -total	148553	133388	178389	160976	176835	163720	153178	152479	172739
din	58827	49512	85778	74500	82126	73785	60756	60601	81541
care:	10337	7040	20522	16817	20071	17317	8328	8051	19262
-Grâu și secară	1668	1485	2050	1810	2394	2205	2831	2772	2658
-Orz și orzoaică	77502	75199	69753	67563	72193	70367	80921	80713	68124
-Ovăz									
-Porumb									
Leguminoase pentru boabe - total	341	341	580	402	1225	1225	641	641	689
din	121	121	456	278	702	702	370	370	680
care:	150	150	117	117	213	213	226	226	9
Plante uleioase -total	43317	34502	38469	32627	46868	40463	58608	58319	43738
din	34182	28774	33601	29502	39984	36076	51491	51309	35088
care:	3430	1493	3235	2233	3660	2403	1350	1350	1524
-Floarea-soarelui	5463	4215	1216	681	1964	1389	4454	4388	6134
-Rapiță									
-Soia									
Cartofi -total	2090	2088	1809	1809	1687	1686	1571	1570	1187
din	945	943	1032	1032	783	782	803	802	181
care:									
A	1	2	3	4	5	6	7	8	9
B									

Legume	-total	8229	8115	6869	6775	6573	6531	6981	6973	6725
din	-Tomate	2124	2112	1911	1903	2080	2050	2082	2080	2032
care:	-Ceapă uscată	906	895	764	763	679	678	679	679	638
	-Varză	994	984	913	904	997	995	919	918	703
Pepeni verzi și galbeni -total		1160	1158	806	806	786	767	833	833	185
Plante de nutreț -total		25554	23475	21227	19546	21829	17631	26957	26898	11518
din care:	-Perene vechi și noi	11949	11115	11096	10251	10631	9092	11808	11749	6845
	din care:	9484	8674	10157	9362	9561	8517	10680	10621	6784
	-Lucernă	88	86	2	-	160	160	-	-	61
	-Trifoi	11163	10987	9470	9248	10751	8297	13904	13904	3694
-Anuale pentru fân și masă verde	2392	1323	661	47	382	232	892	892	979	
din care:	-Plante pentru însilozare	2392	1323	661	47	382	232	892	892	979
	Din care: -porumb pentru însilozare	40	40	-	-	-	-	-	-	-
	-Rădăcinoase pentru nutreț	40	40	-	-	-	-	-	-	-

Astfel, cultura cerealelor păioase ocupă cca.38% din arabil, cerealele prășitoare cca 35%, floarea soarelui cca.7%, legumele cca.2,5%, sfecla de zahăr cca.1,3%, cartofii cca.0,8% etc.

Se observă că ponderea acestor culturi se află și în raporturi asemănătoare față de țară, în afară de cartofi. Ponderile mici la legume și cartofi nu trebuie să surprindă, deoarece acestea sunt reduse numai aparent, ele fiind în realitate culturi intensive, situându-se față de culturile extensive (cele de cultură mare) în raport de 1 ha =10-12 ha.

CULTURI SPECIALE

Județul Giurgiu se numără printre cele câteva județe din țară, în care condițiile naturale pedoclimatice oferă posibilitatea cultivării cu succes a unei culturi denumită

“specială”, adică făcând parte dintr-o grupă de plante rare, exotice și anume cultura tutunului, zona Ghimpați de Giurgiu fiind de renume internațional încă din anii 1860-1871, perioada de cultivare modernă a tutunului în Tara Românească (după Banat și Moldova) și de înființare la București a primei fabrici de prelucrare modernă a țigaretelor.

În județ tutunul este zonat în două bazine distincte, ambele situate în partea de vest a județului și anume :

Bazinul Ghimpați, cunoscut sub denumirea de circumscripția tutunului Ghimpați, cu localizare pe raza comunelor Letca Nouă, Ghimpați, Gostinari, Izvoarele, Schitu, Răsuceni etc.

Bazinul Crevedia , cunoscut sub denumirea de circumscripția tutunului Crevedia, cu localizare pe raza comunelor Crevedia Mare, Găiseni, Mârșa, Roata, Buturugeni, Pădureni, Vânătorii Mici, Ogrezeni etc.

**CREȘTEREA ANIMALELOR
EFECTIVELE DE ANIMALE (la sfârșitul anului)**

-capete-

		2000		2001		2002		2003		2004	
		Total	din care: proprietate integral privată	Total	din care: proprietate integral privată	Total	din care: proprietate integral privată	Total	din care: proprietate integral privată	Total	din care: proprietate integral privată
	Bovine	48868	46565	38759	36568	36653	34582	36771	36594	34362	343
din care:	-vacii, bivolite și juninci	29313	28109	26607	25430	26522	25465	25845	25803	26214	262
	Porcine	100431	99136	61892	61113	62232	61977	66482	66332	122957	122
din care:	-scoafe de prăsilă	10034	9928	6311	6222	5840	5810	5776	5748	2982	297
	Ovine	86681	83331	61064	58587	58249	56903	56430	56137	50177	501
din care:	-oi și mioare	72932	70899	54034	52382	49390	48340	46594	46360	44480	444
	Caprine	8949	8914	7889	7850	12285	12285	11762	11762	10602	1066
	Cabaline	18601	18512	17624	17530	17410	17345	17169	17118	16624	165
	Păsări	1922910	1909720	2130005	2115303	1551912	1526767	1916962	1699528	2261043	216
din care	-păsări ouătoare adulte	903537	890347	900931	886229	809409	809409	933753	756456	1338218	124
	Albine (familii)	7213	7213	7248	7224	8755	8755	8694	8694	9502	922

LUCRĂRI DE ÎMBUNĂTĂȚIRI FUNCiare

Amenajările hidroameliorative de pe teritoriul județului Giurgiu au un caracter complex, de combatere a excesului de umiditate din primăvară, completare a deficitului de umiditate din perioada de vegetație a culturilor agricole precum și de sporire a capacității de producție a solurilor prin tehnologii ameliorative și agricole (lucrări de combatere a eroziunii solurilor).

Suprafața afectată de ariditate în condițiile pedoclimatice ale județului Giurgiu este în cea mai mare parte acoperită de amenajări. Necesarul de lucrări noi este restrâns față de nevoile de corectare ale regimului hidric prin lucrări de irigații și desecări-drenaje.

Amenajări existente de îmbunătățiri funciare au fost executate și puse în funcțiune între anii 1976 și 1989. Administrarea lor, întreținerea, repararea și exploatarea intră în sarcina Regiei Autonome a Îmbunătățirilor Funciare înființată prin Legea 50/1994 și HG 636/1994 cu sucursala R A I F Giurgiu, aflată în structura Ministerului Agriculturii și Alimentației.

SILVICULTURA

În conformitate cu datele statistice puse la dispoziție de “ Romsilva” RA Filiala Giurgiu , fondul forestier ocupa o suprafață de cca. 38.279 ha, ceea ce reprezintă 10,8% din suprafața totală a județului și 0,6% din totalul fondului forestier al țării. Sectorul privat deține 827 ha de pădure, reprezentând 2,2 % din suprafața împădurită a județului.

Fondul forestier format din păduri și alte terenuri cu vegetație forestieră, este administrat în cea mai mare parte (respectiv 36.152 ha) de către 4 ocoale silvice (Bolintin, Comana, Ghimpați, Giurgiu) restul de 2.127 ha fiind administrat de către alți agenți :

- Regia Autonomă a Drumurilor și Podurilor, Societatea Națională CFR, unități militare și persoane particulare împrumutate conform Legii 18/1991.

Din punct de vedere al gradului de acoperire cu păduri, județul Giurgiu se situează pe locul 32 în ierarhia celor 40 de județe.

Datorită condițiilor de relief și climă pădurile se încadrează în zona biogeografică a silvostepii și a zonei pădurilor de foioase. Zona silvostepii ocupă estul și sudul județului fiind reprezentată prin insule de păduri de quercinee. Zona pădurilor de foioase ocupă în general jumătatea de nord a județului. Ele apar în insule mici și sunt alcătuite din quercinee pure sau în amestec (cer și gărniță) și din șleauri de câmpie cu stejar, cer, gărniță, carpen, tei și ulm.

În subarboretul acestor păduri vegetează gherghinarul, lemnul câinesc, măceșul, cornul, porumbarul, sângerul, socul și salba moale. În lunca comuna a Argeșului și Sabarului, cât și a Dunării, condițiile ecologice permit dezvoltarea zăzoaielor de salcie și plop, ce alternează cu plantațiile de plop negru hibrid. Foioasele moi se întâlnesc îndeosebi în lungul Argeșului și în zona dig-mal a Dunării, iar în partea de sud a județului se întâlnesc și câteva păduri de salcâm.

Cele patru ocoale silvice din cadrul filialei Giurgiu a "Romsilva" RA, dispun de un număr de 30 unități de producție.

Pădurile sunt gospodărite astfel :

- în regim de codru 28.798 ha;
- în regim de crâng 7.354 ha

Repartiția pădurilor pe specii este următoarea : rășinoase 274 ha, foioase 14.882 ha și stejar 20.996 ha. Ciclul de producție este de minimum 25 ani și maximum 120 ani.

Principalii indicatori de caracterizare a fondului forestier la nivel de județ sunt:

- Suprafața pe locuitor – 0,11 ha
 - Volumul mediu/hqa – minim 86 mc, maximum 146 mc
 - Creșterea medie curentă anuală – minimum 2,9 mc/an/ha maximum 14,7 mc/an/ha
- Volumul arboretelor exploatabile în domeniu 110.000 mc/an

Din punct de vedere teritorial, repartiția pădurilor în cadrul județului este neuniformă, partea de est și nord fiind mai bogată în păduri : Dintre comunele cu suprafețe de păduri mai importante se menționează . Comana 8 cca.1/3 din suprafață) Hotarele și Gostinari.

În raport cu principalele funcții pe care le îndeplinesc, pădurile sunt repartizate pe grupe funcționale după cum urmează .

Grupa funcțională	Suprafața - ha	% din suprafață
Grupa I-a : păduri cu funcții speciale de protecție care condiționează păstrarea și dezvoltarea unor obiective de interes economic, social și științific	34.342	95,0
Grupa a II-a: păduri de producție și protecție destinate pentru producerea materialului lemnos precum și pentru a îndeplini rol de protecție	1.810	5,0
Total păduri	36.152	100,0

PISCICULTURA

Prezența unor lacuri de apă importante a determinat dezvoltarea sectorului piscicol în județ. După declinul intervenit începând cu 1990, volumul producției s-a diminuat an de an, ajungând în 1994 la mai puțin de jumătate din realizările anului 1989; 1995 a fost primul an de redresare a producției fizice la toate categoriile de material (pește marfă, puiet vara a I-a și puiet vara a II-a).

Suprafața luciiilor de apă cu amenajări piscicole este de 2940 ha.

Activitatea de producție și comercializare este realizată în cadrul SC Piscicola SA și în fermele piscicole Toporu, Valea Plopilor, Comana, aflate în locație de gestiune.

Amenajările piscicole se constituie din :

- pepiniere la Slobozia, Bila, Comana ;

- bălți în Valea Barabeanca (Gogoșari), Valea Izmarului, Valea Câlniștea (Izvoarele);
- iaz la Cucuruzu (Răsuceni)
- acumulări în valea Ilfovățului, la Mihăilești și la Bălăria (Valea Plopilor).

Declinul producției în sectorul piscicol a generat și scăderea numărului de angajați, chiar dacă nu în aceeași măsură : în 1995 numărul personalului era cu 15% mai mic decât în 1989.

INDUSTRIA

Principalele ramuri cu ponderi semnificative în județ sunt : producerea, transportul și distribuția energiei electrice și termice, extracția petrolului și a gazelor naturale, , industria alimentară și a băuturilor, industria construcțiilor de mașini, industria chimică,, industria textilă, industria materialelor de construcții.

Din analiza valorii producției industriale în diferiți ani se constată că acest județ deținea, în permanență, ultimul loc în ierarhia celor 41 de județe, nedepășind 0,5% din valoarea totală a producției industriale pe țară.

Ca număr de localități și răspândire în teritoriu, județul are numai 7 localități ce au activități de tip industrial, dispuse în nord (Roata de Jos, Bolintin Vale, Mihăilești, Grădinari) și în sudul județului, la Giurgiu și Stănești.

Municipiul Giurgiu este centrul industrial cel mai important, având un profil complex, dat de prezența ramurilor: construcții de mașini, chimie, producerea, distribuția și transportul de energie electrică și termică, alimentară, textilă, a materialelor de construcție, a prelucrării lemnului.

Acest centru deține 84% din numărul întreprinderilor, cca. 75% din valoarea producției industriale a județului, iar din numărul total de salariați din industrie 47% se află în mun. Giurgiu

Celelalte două orașe (Mihăilești și Bolintin Vale) pot fi considerate lipsite de industrie, valoarea producției realizate în cele câteva unități cu activități industriale fiind de 25 de ori mai mică decât cea a municipiului reședință de județ.

În mediul rural se desfășoară două tipuri de activități : extractive, în Clejani și Roata de Jos, care sunt centre monofuncționale, extracția petrolului și a gazelor naturale fiind singura activitate industrială din aceste comune, și, prelucrătoare, la Grădinari și Stănești, unde se desfășoară activități aparținând industriilor chimică, materialelor de construcții, textilă.

Volumul activității industriale din mediul rural, exceptând industria extractivă (care reprezintă 20% din producția industrială a județului) este extrem de scăzut (cca.5%).

PRODUCȚIA INDUSTRIALĂ, PE ACTIVITĂȚI

-milioane lei(ROL), prețuri curente-

	1999	2000	2001	2002	2003	2004
TOTAL	837180	1366927	1686966	3059638	5057851	6020651
Industria extractivă	20338	53727	110439	558593	1123050	942548
Extracția hidrocarburilor și servicii anexe	3044	11985	5287	269017	243586	602236
Alte activități extractive	17294	41742	105152	289576	879464	340312
Industria prelucrătoare	569291	922458	1427504	1837927	2890277	3990176
Alimentară și băuturi	195120	407459	707912	762790	1245939	1315789
Textilă și produse textile	20196	18559	35512	71454	20128	118070
Confecții din textile, blănuri și piele	18730	24756	97688	121185	290463	224483
Pielărie și încălțăminte	26211	33165	89087	64216	48124	66697
Prelucrarea lemnului (exclusiv mobilă)	22865	51053	56546	111755	136875	156760
Celuloză, hârtie și carton	16241	20879	16809	35613	58802	65962
Edituri, poligrafie și reproducerea înregistrărilor pe suporturi	4205	19373	12115	14335	9476	14367
Prelucrarea țiteiului	-	-	-	27745	161603	-
Chimie și fibre sintetice și artificiale	52684	47758	59439	109183	162130	207017
Prelucrarea cauciucului și maselor plastice	1992	3058	889	1920	49220	28372
Alte produse din minerale nemetalice	55762	57417	96726	152879	132882	213138
Metalurgie	22136	69	4008	15418	36953	83659
Construcții metalice și produse din metal	58216	74947	98850	138750	121795	143728
Mașini și echipamente	22054	25318	50561	53165	104909	100756
Mijloace ale tehnicii de calcul și birou	-	-	-	-	-	420545
Mașini și aparate electrice	63	27	-	587	6204	7553
Industria de echipament pentru radio, TV și comunicații	-	-	-	-	-	23103
Mijloace de transport rutier	-	70	201	29344	19247	42513

Alte mijloace de transport	10597	12244	2922	9854	72037	159083
Mobilier și alte activități neclasificate	8465	7867	8410	16401	49139	62360
Recuperarea deșeurilor	33754	118439	89829	101333	164351	536221
Energie electrică și termică, gaze și apă	247551	390742	149023	663118	1044524	1087927
Producția, transportul și distribuția de energie electrică și termică, gaze și apă caldă	208990	338286	73867	618924	967223	998803
Gospodărirea resurselor de apă, captarea, tratarea și distribuția apei	38561	52456	75156	44194	77301	89124

STRUCTURA PRODUCȚIEI INDUSTRIALE

-procente-

	1999	2000	2001	2002	2003	2004
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Industria extractivă	2,4	3,9	6,5	18,3	22,2	15,6
Extracția hidrocarburilor și servicii anexe	0,4	0,9	0,3	8,8	4,8	10,0
Alte activități extractive	2,0	3,0	6,2	9,5	17,4	5,6
Industria prelucrătoare	68,0	67,5	84,6	60,1	57,1	66,3
Alimentară și băuturi	23,5	29,8	42,0	24,9	24,6	21,9
Textilă și produse textile	2,4	1,4	2,1	2,3	0,4	2,0
Confecții din textile, blănuri și piele	2,2	1,8	5,8	4,0	5,7	3,7
Pielărie și încălțăminte	3,1	2,4	5,3	2,1	1,0	1,1
Prelucrarea lemnului (exclusiv mobilă)	2,7	3,7	3,4	3,7	2,7	2,6
Celuloză, hârtie și carton	1,9	1,5	1,0	1,2	1,1	1,1
Edituri, poligrafie și reproducerea înregistrărilor pe suporti	0,5	1,4	0,7	0,5	0,2	0,2
Prelucrarea țiteiului	-	-	-	0,9	3,2	-
Chimie și fibre sintetice și artificiale	6,3	3,5	3,5	3,6	3,2	3,4
Prelucrarea cauciucului și a maselor plastice	0,2	0,2	0,1	0,1	1,0	0,5
Alte produse din minerale nemetalice	6,7	4,2	5,7	5,0	2,6	3,5
Metalurgie	2,6	*	0,2	0,5	0,7	1,4
Construcții metalice și produse din metal	7,0	5,5	5,8	4,5	2,4	2,4
Mașini și echipamente	2,6	1,9	3,0	1,7	2,1	1,7
Mijloace ale tehnicii de calcul și birou	-	-	-	-	-	7,0
Mașini și aparate electrice	*	*	*	*	0,1	0,1
Industria de echipamente pentru radio, TV și comunicații	-	-	-	-	-	0,4
Mijloace de transport rutier	-	*	*	1,0	0,4	0,7
Alte mijloace de transport	1,3	0,9	0,2	0,3	1,4	2,6
Mobilier și alte activități neclasificate	1,0	0,6	0,5	0,5	1,0	1,1
Recuperarea deșeurilor	4,0	8,7	5,3	3,3	3,3	8,9
Energie electrică și termică, gaze și	29,6	28,6	8,9	21,6	20,7	18,1

apă						
Producția, transportul și distribuția de energie electrică și termică, gaze și apă caldă	25,0	24,8	4,4	20,2	19,1	16,6
Gospodărirea resurselor de apă, captarea, tratarea și distribuția apei	4,6	3,8	4,5	1,4	1,6	1,5

CONSTRUCȚII

LUCRĂRI DE CONSTRUCȚII, DUPĂ MODUL DE EXECUȚIE

-mil. lei(ROL), prețuri curente-

	1999	2000	2001	2002	2003	2004
TOTAL	123004,2	175647,4	250729,8	301668,2	361171,8	340246,4
Construcții noi și reparații capitale	96449,1	135602,2	188713,0	185251,1	185120,8	92760,1
din care: Antrepriză	96449,1	135602,2	188713,0	185251,1	185120,8	92760,1
Întreținere și reparații curente	26555,1	40045,2	62016,8	116417,1	176051,0	247486,3

TURISMUL

Sub raport turistic, județul Giurgiu dispune de resurse naturale și antropice limitate, dar și puțin exploatare până în prezent.

Potențialul turistic al județului din punct de vedere al structurii, importanței și distribuției în teritoriu se constituie din trei zone care cumulează majoritatea obiectivelor turistice :

- zona Dunării, cu principalul centru de atracție- mun Giurgiu ;
- zona Hotarele – Comana – Călugăreni – Bulbucata ;
- zona Adunații Copăceni – Mihăilești, pe traseul râului Argeș

Relieful format din Câmpia Română și Lunca Dunării, conturează câteva aspecte variate ale cadrului natural :

- priveliștea oferită de contrastul dintre relieful neted și uniform al câmpiei de pe malul românesc și culmile greoaie, accidentale ale Podișului Prebalcanic de pe malul bulgăresc, care se termină deasupra Luncii Dunării printr-o faleză ;
- lunca largă a Dunării, cu o serie de bălți și lacuri amenajate pentru piscicultură și întinsele zăvoaie de salcie și plop care o mărginesc;
- salba de ostroave, de dimensiuni variate, în cea mai mare parte acoperite cu păduri de sălcii;
- cursurile Argeșului, Neajlovului și Ilfovățului, cu trasee sinuoase, plâji largi și zăvoaie de plop, salcâm și răchită;
- zona Comana (circa 1.000 ha), din care în prezent sunt numai 30 ha oglindă de apă, restul stufăriș;
- numeroase păduri cu fond silvic și cinegetic valoros;
- podgorii renumite pe teritoriul comunelor Greaca, Hotarele, Stănești și Putineiu.

Resursele balneare se reduc la câteva izvoare cu ape oligominerale la Uzun (com.Călugăreni), insuficient cercetate pentru a ști dacă merită a fi valorificate pentru tratamentul balnear.

Obiectivele turistice cu caracter istoric, cultural - urbanistic sunt numeroase și importante, în special prin faptul că acestea atestă o bogată istorie a locurilor, dar și originea a numeroase personalități din viața politică și culturală a țării.

Municipiul Giurgiu, legat prin întreaga sa activitate din trecut și prezent de Dunăre, se cere a fi valorificat și prin obiectivele antropice, nu numai ca escală sau punct de plecare spre și dinspre București.

Giurgiu – este atestat documentar de la începutul sec. 15 – 1403, dar urmele de cultura materială găsite în oraș dovedesc o veche populație. Muzeul este un important obiectiv, aici sunt expuse; urmele unei vetre și obiective din ultima parte a paleoliticului găsite la Malu Rosu; Ceramica din neolitic din Cultura Dudești, Cultura Gumelnita; actul de atestare al localității; martirii ale istoriei cetății Giurgiu ridicată de Mircea cel Bătrân ca punct de rezistență în lupta împotriva turcilor. Turnul Ceasornicului de 22 metri, înălțime, foisor ridicat de turci, pentru observație, în sec. 18, refăcut în sec. 19. Pe malul Dunării se întâlnesc ruine, ale cetății construite în sec. 15 și podul construit între 1952 – 1954, cu o lungime de 2,2 Km, care realizează legătura rutieră și feroviară cu orașul Ruse din Bulgaria.

Cetatea Giurgiu – a jucat un rol de seamă în luptele antiotomane. Luptele din 1461 legate de numele lui Vlad Tepeș, fac posibilă includerea orașului în Programul Dracula.

Alte obiective turistice: Muzeul de istorie și arheologie, Muzeul luptei pentru independența poporului român, Turnul Ceasornicului.

Bolintin Vale situat la 22 km de București – este locul de naștere al poetului pașoptist Dimitrie Bolintineanu (1819-1872). Bustul în marmură, și placa funerară de pe mormântul lui, au fost executate de sculptorul Carol Stork care sunt așezate pe locul unde s-a aflat casa sa natală, martirii care atestă existența poetului pe aceste meleaguri.

Călugăreni situat la 25 km de București, la confluența Neajlovului cu Câlniștea pe DN 5 București – Giurgiu; aici a avut loc, la 31 august 1593, vestita bătălie în care Mihai Viteazul a învins armata turcească a lui Sinan Pașa. Podul de peste Neajlov de la Călugăreni, pe lângă plăcile memoriale ce amintesc evenimentul, au fost fixate 4 basoreliefuli: două reprezintă efigia lui Mihai Viteazul, iar celelalte două, stema din acea vreme a Țării Românești. Monumentul ridicat de Serban Cantacuzino în 1682 și cel din 1913 ambele amintesc de victoria lui Mihai Viteazul de la 13 august 1595.

Comana – situată la 25 km sud de București, pe linia ferată București – Giurgiu este importantă datorită obiectivelor istorice, Mănăstirea Comana monument istoric, ctitorie a lui Vlad Tepeș din 1462, ridicată de Radu Serban în sec. 16 și refăcută de Serban Cantacuzino în sec.17 care adăuga și casa domnească, lacul și pădurea cu același nume, este punct de agrement și de pescuit, rezervatie naturală complexă.

Florești-Stoenești – situat la 36 km vest de București, pe râul Sabar – se face interesant prin conacul din Florești construit la începutul sec.18, în mijlocul unui frumos parc și prin palatul Târnoveanu – Stirbei din Stoenești, construit în stil brâncovenesc sec.18, care adăpostește și un muzeu de etnografie și artă populară, la nord de Stoienesti se afla edificiul bisericii, ambele construite în același stil și aceeași perioadă.

Greaca , situata la S-V de Hotarele, este atestata ca asezare veche ca urmare a vestigiilor descoperite ce reprezinta Cultur Boian, sec. 9-10.

Herești (Hotarele)- situat la 35 km SE de București; aici se află un palat (Casa de Piatră) construit de Udriște Năsturel (mare logofăt al lui Matei Basarab și sprijinitor al tipăriturii de cărți în limba română), remarcabil monument de arhitectură din sec.17, ce adăpostește un muzeu de artă populară în care sunt pastrate lazi de zestre, obiecte din fier, dulapuri cuiere.

Mironesti- com. Gostinari, localitatea în care se poate vedea, ruinele palatului lui Constantin Cantacuzino, construit în sec. 17 și biserica ctitorita în anul 1699.

Prunaru- monument.

Smarcasesti situat la sud de Bolintin Vale- manastire.

Popești (Mihăilești)- situat la 35 km SV de București; aici se poate vizita necropola cetății dacice Argedava, (cea mai importantă așezare fortificată geto-dacică din Câmpia Munteniei), după unii istorici acest spațiu a reprezentat centrul politic al uniunii tribale getice, din anul careia s-a ridicat Burebista, muzeul sătesc reprezintă la nivel local, stocatorul vestigiilor arheologice descoperite de-a lungul timpului.

Stănești – situat la 15 km NV de Giurgiu, are un obelisc ridicat în memoria țăranilor de pe aceste meleaguri participanți la răscoala din 1907.

Stoenesti este localitatea în care se afla Muzeul etnografic în care sunt pastrate , unelte, tesaturide interior, costume traditionale, iar în biserica construita în sec. 17 sun adapostite picturi murale, executate în sec. 18-19.

Localități cu activități tradiționale etnografice, folclorice :

împletituri de răchită și papură în localitățile Greaca, Gostinu, Prundu, Frasinu (Băneasa) și Puieni (Prundu);

rotărit la Putineiu și Greaca ;

orchestra de lăutari la Clejani și Letca Veche.

Principalele forme de turism practicabile în județ sunt : turismul de croazieră pe Dunăre, turismul de tranzit spre și dinspre Bulgaria, turismul de week-end, turismul itinerant cu valențe culturale și pescuitul și vânătoarea sportivă.

STRUCTURILE DE PRIMIRE TURISTICĂ CU FUNCTIUNI DE CAZARE TURISTICĂ

	1999	2000	2001	2002	2003	2004
TOTAL	8	10	10	11	13	15
Hoteluri	3	3	3	3	3	3
Hosteluri	-	-	-	-	-	1
Moteluri	2	4	4	4	5	5
Spații de cazare pe nave	3	3	3	3	3	3
Pensiuni urbane	-	-	-	-	1	1
Pensiuni rurale	-	-	-	1	1	2

-număr unități-

CAPACITATEA DE CAZARE TURISTICĂ

	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Existență (locuri)						

TOTAL		847	865	850	882	939	1006
din care:	-în hoteluri	328	319	309	328	328	328
	- în hosteluri	-	-	-	-	-	32
	-în moteluri	101	126	123	122	172	172
	- pe motonave	418	420	418	426	426	414
	-în pens. tur. urbane	-	-	-	-	7	44
	- în pens. tur. rurale	-	-	-	6	6	16
În funcțiune (mii locuri -zile)							
TOTAL		157	230	229	223	232	213
din care:	-în hoteluri	120	118	113	120	106	66
	- în hosteluri	-	-	-	-	-	6
	-în moteluri	37	46	44	39	51	55
	- pe motonave	*	66	72	64	72	77
	- în pens. tur. urbane	-	-	-	-	-	9
	- în pens. tur. rurale	-	-	-	-	-	-

NUMĂRUL SOSIRILOR ÎN STRUCTURILE DE PRIMIRE TURISTICĂ

		-număr-					
		1999	2000	2001	2002	2003	2004
TOTAL		10098	16817	14071	12772	11837	14592
din care:	-străini	621	7386	8693	6578	5743	8273
Hoteluri		7069	6295	4927	4402	4080	4406
din care:	-străini	577	633	1022	441	533	455
Hosteluri		-	-	-	-	-	87
din care:	- străini	-	-	-	-	-	-
Moteluri		3029	4238	1799	2391	2196	1809
din care:	-străini	44	553	392	218	48	33
Motonave		-	6284	7345	5979	5176	7786
din care:	-străini	-	6200	7279	5919	5161	7785
Pens. turistice urbane		-	-	-	-	385	504
din care:	- străini	-	-	-	-	-	-

NUMĂRUL ÎNNOPTĂRILOR ÎN STRUCTURILE DE PRIMIRE TURISTICĂ

		-număr-					
		1999	2000	2001	2002	2003	2004
TOTAL		15130	59872	68705	58828	60387	79234
din care:	-străini	1328	46362	59363	42700	44670	63741
Hoteluri		11312	11051	8839	9090	7173	6386
din care:	-străini	1268	2210	2640	1038	999	775
Moteluri		3818	4833	3243	7885	9040	8756
din care:	-străini	60	752	652	229	70	-
Motonave		-	43988	56623	41853	43706	62926
din care:	-străini	-	43400	56071	41433	43598	62916

Pens. turistice urbane	-	-	-	-	468	893
din care:	- străini	-	-	-	-	-

INDICII DE UTILIZARE A CAPACITĂȚII DE CAZARE TURISTICĂ

%

	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Indicii de utilizare a capacității în funcțiune	9,7	26,1	30,0	26,3	26,0	37,2

TURISMUL ORGANIZAT DE AGENȚIILE DE TURISM, PE ACȚIUNI TURISTICE ȘI ZONE TURISTICE

		1999	2000	2001	2002	2003	2004	
Total acțiuni turistice interne								
Turiști - număr		6000	5580	5986	5532	5617	5227	
Turiști -zile		61202	67741	77582	76538	73149	63741	
Acțiuni turistice tip excursii fără înnopțări								
TOTAL								
Turiști - număr		934	432	516	80	425	585	
din care:	-în zona litorală	-	-	-	-	-	298	
	-în zona montană	67	-	176	-	-	80	
	-în stațiuni balneoclimaterice	44	-	-	-	-	-	
	-în zone istorice	381	-	-	-	-	-	
	-în alte zone	442	432	340	80	425	207	
Acțiuni turistice cu durata de 1-3 zile								
TOTAL								
Turiști - număr		549	78	285	435	396	191	
Turiști -zile		1309	138	747	878	853	340	
din care:	-în zona litorală	-turiști - număr	323	4	4	2	6	67
		-turiști -zile	794	8	12	6	18	144
	-în zona montană	-turiști - număr	196	64	261	342	331	68
		-turiști -zile	455	120	675	690	776	122
	-în stațiuni balneoclimaterice	-turiști - număr	30	10	20	-	-	2
		-turiști -zile	60	10	60	-	-	6
	-în zone istorice	-turiști - număr	-	-	-	-	-	-
		-turiști -zile	-	-	-	-	-	-
	-în alte zone	-turiști - număr	-	-	-	91	59	54
		-turiști -zile	-	-	-	182	59	68
Acțiuni turistice cu durata de minim 4 zile								
TOTAL								
Turiști - număr		4512	5066	5177	4926	4796	4451	
Turiști -zile		59842	67575	76771	74789	71871	63401	
din care:	-în zona litorală	-turiști - număr	994	1803	1542	850	675	811

		-turiști -zile	7034	13559	15961	5814	4314	5364
	-în zona montană	-turiști - număr	320	393	315	308	548	536
		-turiști -zile	2691	3210	2054	2226	3744	3388
	-în stațiuni balneoclimaterice	-turiști - număr	3198	2870	3320	3723	3573	3087
		-turiști -zile	50117	50806	58756	66299	63813	54479
	-în zone istorice	-turiști - număr	-	-	-	-	-	-
		-turiști -zile	-	-	-	-	-	-
	-în alte zone	-turiști - număr	-	-	-	45	-	17
		-turiști -zile	-	-	-	450	-	170
Acțiuni turistice externe								
TOTAL								
Turiști - număr			5	4	8	91	83	706
Turiști -zile			51	28	64	791	759	4332
din care în :	Franța	-turiști - număr	-	-	-	1	1	-
		-turiști -zile	-	-	-	5	12	-
	Slovenia	-turiști - număr	-	-	2	-	-	-
		-turiști -zile	-	-	14	-	-	-
	Grecia	-turiști - număr	2	2	6	11	9	34
		-turiști -zile	20	14	50	83	92	152
	Italia	-turiști - număr	-	-	-	56	52	2
		-turiști -zile	-	-	-	545	427	20
	Bulgaria	-turiști - număr	-	-	-	2	-	-
		-turiști -zile	-	-	-	14	-	-
	Rep. Cehă	-turiști - număr	-	-	-	-	-	2
		-turiști -zile	-	-	-	-	-	10
	Alte țări din Europa	-turiști - număr	-	-	-	18	6	654
		-turiști -zile	-	-	-	108	78	3941
	Israel	-turiști - număr	3	-	-	-	-	-
		-turiști -zile	31	-	-	-	-	-
	Turcia	-turiști - număr	-	2	-	-	6	4
		-turiști -zile	-	14	-	-	60	34
Egipt	-turiști - număr	-	-	-	3	-	10	
	-turiști -zile	-	-	-	36	-	75	
Alte țări din Africa	-turiști - număr	-	-	-	-	9	-	
	-turiști -zile	-	-	-	-	90	-	

**MONUMENTE ISTORICE DE INTERES NAȚIONAL
(CF. OG 68/94) - JUDEȚUL GIURGIU**

Monumente istorice de valoare națională excepțională

Mun. Giurgiu

Cetatea Giurgiu

Comuna Hotarele - sat Herești

Casa de piatră Udriște Năsturel

Comuna Florești - sat Stoenеști

Palatul Drugănescu

Comuna Mihăilești - sat Popești

Așezare fortificată geto – dacică, necropolă tumulară (La Nucet).

Monumente istorice de interes național

Mun. Giurgiu

Așezare din paleoliticul superior și final - punctul “ Malu Roșu “

Orașul Bolintin Vale

Așezări din epoca neolitică și a doua epocă a fierului (pe malul Argeșului, sat Malu Spart)

Așezări din epoca bronzului, doua epocă a fierului și feudalismul timpuriu (sat Malu Spart – pe terasa înaltă a Argeșului)

Orașul Mihăilești

Necropolă tumulară geto-dacică (sat Popești în stânga drumului spre Novaci)

Așezare din epoca bronzului (Glina III și Tei) și a II-a epocă a fierului (500 m S de Biserica Cufa - Costieni).

Comuna Adunații Copăceni

Așezări din epoca bronzului, din a doua epocă a fierului și feudal (sat Adunații Copăceni, punctul Dăneasca)

Așezări din epoca neolitică, geto-dacică și feudalism timpuriu (cca.500 – 1000 m E de sat pe șos. Mihăilești până la malul Argeșului)

Așezare din epoca bronzului – cultura Tei (sat Mogoșești, marginea de V a satului până la Argeș)

Așezări din epoca bronzului (glina III) și sec.III-IV (sat Varliam, N-E satului până la Argeș)

Comuna Băneasa

Așezare din epoca fierului sec. IX-X (sat Băneasa, la “Dealul lui Coadă”)

Tell neolitic (sat Pietrele, punctul Gorgana)

Așezări din epoca bronzului și a II-a epocă a fierului, și din sec. IX-X (sat Sf. Gheorghe pe valea Cacoviei la 1,5 km de sat)

Așezare din epoca neolitică (sat Pietrele, la jumătatea distanței de Puieni)

Comuna Bucșani

Așezare din epoca neolitică (sat Bucșani, pe stânga șos. Spre Vadu Lat)

Comuna Călugăreni

Tell neolitic (sat Brăniștari, punctul “La Popina”)

Așezări din epoca neolitică și feudalism timpuriu (sat Brăniștari, punctul “Gropile lui Sulă”)

Așezări din epoca bronzului (cultura Tei) a doua epocă a fierului și feudalism timpuriu (sat Hulubești, punctul “La Beci”)

Tell neolitic (sat Uzun pe proprietatea Stelei lui Ion Neacșu)

Comuna Clejani

Așezări din epoca bronzului (Glina III și Tei) și din epoca fierului (sat Clejani, punctul “La Carieră”)

Ruinele schitului Babele (în vatra satului Neajlov)

Comuna Comana

Așezare din epoca neolitică și epoca bronzului (Glina IV), (sat Comana la punctul “Dealul Morii”)

Așezare din epoca neolitică (sat Comana, la punctul “Valea lui Moș Ion”)

Așezare din epoca neolitică și epoca bronzului (cultura Tei), (sat Comana la punctul “Puțul Popii”)

Așezare din epoca neolitică (sat Comana, măgura de pe “Valea Gooi)

Așezări din neolitic, epoca fierului, perioada migrațiilor și feudalismul timpuriu (sat Vlad Tepeș la S de sat, pe “Dealul Oltenilor”)

Așezări din epoca fierului, sec. IV și feudalism timpuriu (sat Vlad Tepeș, la punctul “Buturugile”)

Comuna Crevedia Mare

Așezare geto-dacică (sat Crevedia Mică, 500 m distanță de intersecția șos. București cu cea de Găești, lângă “ Podeț”)

Comuna Daia

Așezare din prima și a doua epocă a fierului (sat Daia, pe Valea Fântânilor)

Așezări din epoca bronzului (cultura Tei), a doua epocă a fierului, Sântana de Mureș și feudalism timpuriu (sat Daia, pe valea Făgădău)

Comuna Frătești

Așezări din epoca neolitică, bronz, prima și a doua epocă a fierului (sat Frătești, pe “Dealul Lagărului”)

Așezare și necropolă din epoca bronzului, așezare dacică (sat Remuș, punctul “ La seră”)

Comuna Găujani

Așezare din epoca bronzului (cultura Tei), (sat Găujani, punctul “Valea lui Guțu Gheorghe”)

Așezare din prima epocă a fierului și din sec. III-IV (sat Găujani, la punctul “ La Pepeniște”)

Așezare din sec.III-IX, X-XI și feudală (sec.XV), (sat Găujani, punctul “ La Canalul Mare”)

Așezări din sec.III-IV și din sec.X-XI (sat Cetățuia, pe terasa mijlocie a gârlei Pasărea)

Comuna Ghimpați

Așezare din epoca neolitică (sat Ghimpați la cca. 2-300 m. E)

Așezare din epoca neolitică și a II-a epocă a fierului (sat Naipu lângă Câlniștea)

2.8. Infrastructura județului Giurgiu

ÎNVĂȚĂMÂNTUL PE NIVELURI DE EDUCAȚIE

-număr-

	2000/ 2001	2001/ 2002	2002/ 2003	2003/ 2004	2004/ 2005
Unități -TOTAL	222	221	219	134	129
Grădinițe de copii (unități independente)	24	24	24	20	15
din care:					
-urban	14	14	14	14	14
-rural	10	10	10	6	1
Școli primare și gimnaziale	185	184	182	101	101
Școli pentru copii cu deficiențe	1	1	1	1	1
Licee -total	10	10	10	10	10
din care:					
Licee filiera teoretică	5	5	5	5	5
Licee filiera tehnologică -total	4	4	4	4	4
din care:					
-Licee profil tehnic	2	2	2	2	2
-Licee agricole și silvice	1	1	1	1	1
-Licee profil economic și administrativ	1	1	1	1	1
Licee -filiera vocațională- total	1	1	1	1	1
din care:					
-Licee profil teologic	1	1	1	1	1
Școli de arte și meserii -total	1	1	1	1	1
Școli postliceale de specialitate -total	1	1	1	1	1
Facultăți -total	1	1	1	1	1

Modificările intervenite pe piața forței de muncă au determinat importante mutații la nivelul învățământului liceal și postliceal, prin reorientarea cererii pe profile de școlarizare.

ASISTENȚA SANITARĂ

UNITĂȚILE SANITARE, PE FORME DE PROPRIETATE

UNITĂȚILE SANITARE PROPRIETATE MAJORITARĂ DE STAT

-număr-

	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Spitale	5	5	5	5	5	5
Unități medico- sociale	-	-	-	-	-	1
Dispensare medicale-total	8	10	9	8	9	6
Centre de sănătate	3	3	3	2	2	1
Creșe	1	1	1	1	1	1
Farmacii	1	1	1	1	1	2
Puncte farmaceutice	7	7	7	7	7	5
Cabinete medicale individuale de familie	-	-	-	114	116	107
Cabinete stomatologice individuale	-	-	-	47	44	40
Ambulatorii de spital	-	-	-	2	2	2
Cabinete medicale de specialitate	-	-	-	9	12	12
Cabinete medicale școlare	-	-	-	3	3	3

UNITĂȚILE SANITARE PROPRIETATE MAJORITARĂ PRIVATĂ

-număr-

	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Cabinete medicale	22	23	26	25	14	-
Cabinete medicale de familie	-	-	-	-	-	8
Cabinete medicale de med. gen.	-	-	-	-	-	14
Cabinete medicale de specialitate	-	-	-	-	19	17
Cabinete stomatologice	11	11	12	12	13	16
Laboratoare medicale	1	1	1	-	-	1
Laboratoare de tehnică dentară	6	6	5	6	9	10
Farmacii	24	24	28	29	37	41
Puncte farmaceutice	6	6	5	5	-	-

PERSONALUL MEDICO-SANITAR

PERSONALUL MEDICO-SANITAR ÎN UNITĂȚI SANITARE PROPRIETATE MAJORITARĂ DE STAT

		-număr-					
		1999	2000	2001	2002	2003	2004
Medici	-total	280	293	315	309	295	284
din care:	-femei	186	197	216	217	214	205
	- medici de familie	-	-	-	116	112	108
	din care: -femei	-	-	-	89	91	89
Stomatologi -total		51	58	51	52	48	46
din care:	-femei	31	39	34	34	35	34
Farmaciiști-total		2	2	2	2	1	2
din care:	-femei	2	2	2	2	1	2
Personal sanitar mediu -total		975	929	904	934	902	858
din care	-femei	835	845	796	847	809	771
Personal sanitar auxiliar -total		628	699	670	662	655	644
din care :	-femei	*	*	*	575	557	556

* Lipsă date

PERSONALUL MEDICO-SANITAR ÎN UNITĂȚI SANITARE PROPRIETATE PRIVATĂ

		-număr-					
		1999	2000	2001	2002	2003	2004
Medici		1	1	1	2	8	22
Stomatologi		6	6	7	11	11	15
Farmaciiști		33	33	37	38	41	48
Personal sanitar mediu		34	36	40	42	57	90

CULTURĂ ȘI ARTĂ

Principalele edificii culturale din județ sunt:

a) În municipiul Giurgiu:

-Teatru Valah – construit în 1966, cu 594 locuri;

-Casa de cultură “Ion Vinea” – construită în 1982;

-două muzee: Muzeul Județean “Teohari Antonescu” și Muzeul de Istorie-Arheologic;

-două cinematografe cu cca. 900 locuri;

-biblioteci publice;

b) În orașele Mihăilești și Bolintin Vale funcționează case de cultură;

c) În comune: biblioteci și patru muzee: de artă populară la Herăști, de etnografie al Câmpiei Dunării la Stoenеști, sătesc la Popești (Mihăilești) și muzeul de istorie Călugăreni.

Dotările pentru educație fizică și sport sunt reprezentate de stadioane doar la Giurgiu și Bolintin Vale, săli de sport la principalele școli din județ, terenuri de sport pe lângă școli și terenuri de fotbal improvizate la marginea localităților rurale.

GOSPODĂRIREA COMPLEXĂ A APELOR

Analiza gospodăririi complexe a apelor la nivelul județului Giurgiu a fost elaborată conform P.A.T.N. secțiunea a II-a APA, trimisă spre consultare consiliilor județene în anul 1995 și completată cu observațiile acestora. În forma finală a fost avizată de Guvernul României și trimisă pentru discutare și aprobare la Senatul României.

Activitatea de gospodărire complexă a apelor comportă realizarea acumulărilor pe râuri pentru acoperirea debitelor necesare diverselor folosințe, precum și realizarea lucrărilor de derivații, regularizări de râuri, îndiguiri și apărări de maluri.

Acumulări

Nr. crt	Denumirea Lacului	Cursul de apă	V total (mil.m ³)	Supraf.apei la N.N.R.(ha)	Categoria de folosință
	LACURI NATURALE				
1	Comana LACURI ACUMULARE	Neajlov DE	6,00	1.200	Piscicultură
2	Mihăilești	Argeș	102,13	1.013	Complexă
3	Grădinari	Ilfovăț	12,40	179	Complexă
4	Făcău	Ilfovăț	3,00	83	Irigații

Derivații

Nr. Crt.	Denumirea Lucrării	Amplasament priză	Locul de deșușare	de Lungime (km)	Debitul tranzitat (m ³ /s)
1	Derivația Brezoaiele	Râul Argeș	Râul Ciorogârla	10,0	300,0
2	Derivația Ogrezeni	Râul Argeș	Stația de tratare Roșu(Râul Dâmbovița)	19,5	8,0
3	Derivația Grădinari	Râul Argeș	Acumularea Grădinari	7,0	2,5

Îndiguiri, regularizări și apărări de maluri

Nr. crt.	Denumirea Lucrării	Cursul de apă	Lungime regularizare (km.)	Lungime îndiguiri (km.)
1	Acum.Grădinari Ilfovățului	Podu Ilfovăț	8	-
2	Podu Papa Nae	Argeș	-	-
3	Căscioarele	Argeș	-	6
4	Ogrezeni	Argeș	-	2
5	Colibași	Argeș	-	6
6	Comana	Neajlov	-	10
7	Gostinari	Argeș	-	54

NOTĂ: Malul stâng al Dunării este complet îndiguit, ca urmare a inundațiilor din perioada 1970-1975.

ECHIPAREA HIDROEDILITARĂ A LOCALITĂȚILOR

Conform lucrării C.N.S. “Activitățile privind utilitatea publică de interes local în anul 1994” din totalul de 49 de unități administrativ-teritoriale ale județului – dintre care un municipiu și două orașe – numai patru sunt dotate cu instalații centralizate de alimentare cu apă și canalizare.

Alimentarea cu apă

În județul Giurgiu, dispun de instalații de distribuție centralizată a apei 9 localități, dintre care 3 urbane și 6 rurale.

Lungimea străzilor pe care funcționează rețelele de distribuție a apei potabile, pe întreg județul, este de 102 km, dintre care 79 km în localitățile rurale.

Debitul total al apei potabile distribuit consumatorilor din județ în anul 1994 este de 43.907 m³/zi, din care: 43.521 m³/zi pentru localitățile urbane și 386 m³/zi pentru localitățile rurale.

În prezent aspectele caracteristice privind alimentarea cu apă a localităților din județ sunt următoarele :

Municipiul Giurgiu

Alimentarea cu apă a municipiului se realizează din surse subterane prin 5 captări :

Slobozia I – cu 13 puțuri de mică adâncime

Slobozia II – cu 10 puțuri de mică adâncime

Vieru - cu 5 puțuri de mare adâncime

Bălanu - cu 18 puțuri de mică adâncime
- cu 3 puțuri de mare adâncime

Bălănoaia - cu 8 puțuri de mică adâncime
cu 5 puțuri de mare adâncime

Municipiul beneficiază de 2 stații de pompare orășenești : Giurgiu nord și Giurgiu sud.

Debitul de apă potabilă distribuit consumatorilor este de 41.855 m³/zi, din care 24.855 m³/zi pentru uz casnic.

Lungimea rețelilor de alimentare cu apă este de 69,8 km, ceea ce reprezintă 62% din totalul străzilor din municipiu.

Populația care beneficiază de alimentare cu apă în sistem centralizat este de cca. 56.979 locuitori, respectiv cca. 77% din totalul populației municipiului. Din totalul de 56.979 locuitori, 38.845 locuitori (la blocuri și case) au instalații interioare de alimentare cu apă.

Consumul specific mediu (pentru uz casnic) este de 335 dm³/om și zi.

Orașul Bolintin – Vale

Alimentarea cu apă se realizează din subteran prin 3 puțuri de adâncime medie.

Debitul total de apă distribuită în rețea este de 1.510 m³/zi, care este folosit integral pentru uz casnic.

Lungimea străzilor echipate cu rețele de alimentare cu apă este de 6,8 km, respectiv 62% din totalul străzilor orașului.

Consumul specific mediu pentru uz casnic este de 131 dm³/om și zi.

Orașul Mihăilești

Alimentarea cu apă se realizează din subteran prin 3 puțuri de mică adâncime, dintre care, în prezent, numai unul este în funcțiune.

Debitul total de apă distribuită în rețea este de 156 m³/zi, din care 153 m³/zi pentru uz casnic.

Lungimea străzilor echipate cu rețele de alimentare cu apă este de 2,8 km, reprezentând 28% din lungimea totală a străzilor orașului.

Consumul specific mediu pentru uz casnic este de 21 dm³/om și zi.

Localitățile rurale care dispun de instalații centralizate de alimentare cu apă sunt în număr de 6 din totalul de 168.

Debitul total de apă distribuită consumatorilor din mediul rural este de 386 mc/zi, din care 328 m³/zi sunt distribuiți pentru uz casnic.

Lungimea străzilor echipate cu rețele de alimentare cu apă este de 22,8 km din totalul de 1606 km de străzi în mediul rural, ceea ce reprezintă 1,4%.

Restul localităților rurale care nu dispun de alimentare cu apă în sistemul centralizat, se alimentează din pânza de apă freatică, prin intermediul puțurilor individuale.

Canalizarea

În județul Giurgiu, dispun de instalații de canalizare a apelor menajere și pluviale 4 localități, din care 3 urbane și 1 rurală.

Lungimea străzilor cu rețele de canalizare la nivelul județului este de 60,6 km, dintre care 59,8 km în localitățile urbane și 0,8 în rural.

Debitul stațiilor de epurare a apelor uzate este de 38,729 m³/zi, realizat integral în mediu urban.

Apa reziduală epurată în anul 1994 este de 24.887 m³/zi, iar cantitatea de nămol rezultat este de 14 tone/zi.

Caracteristicile privind procesul de canalizare și epurare a apelor uzate, pe localități, se prezintă astfel ;

Municipiul Giurgiu

Canalizarea apelor uzate din municipiu se face în sistem divizor, populația care beneficiază de serviciul public de canalizare reprezentând cca. 62% din totalul populației municipiului. Rețeaua de canalizare are o lungime de 55,5 km ceea ce reprezintă 50% din lungimea totală a străzilor.

Stația de epurare a municipiului dispune de treaptă mecanică; debitul stației este de 36.979 m³/zi, stația fiind subdimensionată (nu poate prelua debitele suplimentare de apă menajeră).

Debitul apei reziduale epurate efectiv este de 24.564 m³/zi, iar cantitatea de nămoluri rezultate este de 11 tone/zi.

Eficiența stației de epurare este estimată la 23% suspensii, 23% pentru CB05, indicatorul CCO neexistând în apa brută intrată în stația de epurare.

Orașul Bolintin – Vale

Lungimea străzilor cu colectoare de canalizare este de 1,3 km, ceea ce reprezintă 12% din lungimea totală a străzilor orașului.

Stația de epurare a orașului dispune de treaptă mecanică, debitul stației de 1.750 m³/zi.

Debitul apei reziduale epurate efectiv este de 323 m³/zi, iar cantitatea de nămol rezultat este de 3 tone/zi.

Orașul Mihăilești

Lungimea străzilor cu colectoare de canalizare este de 3,0 km, ceea ce reprezintă 30% din lungimea totală a străzilor orașului.

Nu beneficiază de stație de epurare.

Localitățile rurale

În județul Giurgiu, din cele 168 sate, dispune de străzi echipate cu conducte de canalizare doar satul Putineiu (comuna Putineiu).

Lungimea străzilor cu rețele de canalizare este de 0,8 km.

În localitățile rurale nu există stații de epurare a apei reziduale, ceea ce duce la concluzia că apele uzate menajere sunt evacuate în puțurile absorbante sau în cursurile de apă.

ALIMENTAREA CU ENERGIE ELECTRICĂ

Producerea energiei electrice

CET Giurgiu – amplasată în municipiul Giurgiu este singura sursă de producere a energiei electrice din județ.

Centrala este echipată cu două grupuri de 50 MW, totalizând o putere instalată de 100 MW.

Combustibilul utilizat este lignitul.

Stații de transformare și rețele de distribuție a energiei electrice

Stațiile de transformare sunt racordate prin linii electrice aeriene la stațiile principale ale sistemului energetic național (SEN).

Pe teritoriul județului Giurgiu sunt amplasate numeroase stații electrice din care se asigură alimentarea cu energie electrică a localităților.

Configurația schemelor electrice asigură un grad de siguranță ridicat în alimentarea consumatorilor cu energie electrică; multe stații de transformare de 110KV putând fi alimentate din cel puțin două surse, având posibilitatea de funcționare în buclă.

Uzura fizică și morală a echipamentelor din numeroase stații influențează și diminuează gradul de siguranță.

Gradul de încărcare al stațiilor electrice este de cca. 50%, multe stații fiind descărcate, datorită scăderii consumului și schimbării ponderii consumatorilor.

Deși stațiile electrice sunt descărcate, racordarea noilor consumatori ridică probleme deoarece nu sunt rezerve în celule.

Principalele stații din județ sunt la :

Ghizdaru - 220/110/20 KV

Clejani - 110/20 KV

În municipiul Giurgiu sunt amplasate stațiile :

Giurgiu Nord - 110/20 KV

Fabrica de zahăr - 110/20 KV

ICMUG

Electroliza 110/35 KV(SRA2)

Clorosodice 110/6 KV (SRA1)

CAMA

CET

Giurgiu Vest

Liniile electrice de înaltă tensiune leagă între ele stațiile de transformare, formând o însemnată rețea. Liniile au tensiuni diferite (400, 220, 110 KV) și sunt de tip aerian, predominând tensiunea de 110 KV.

Principalele linii care străbat teritoriul județului sunt :

400 KV – București Sud - Slatina

București Sud – Domnești - Urechești

Domnești - Arcuda - Brazi Vest

220 KV – București Sud - Ghizdaru

Ghizdaru - Turnu Măgurele

110 KV - Jilava - Adunații Copăceni - Ghizdaru

București Sud - Colibași - Prundu - Oltenița

Prundu - Giurgiu Nord

Giurgiu Nord - Ghizdaru

Ghizdaru - Pietrișu

Ghizdaru - Izvoru

Ghizdaru - Drăgănești Vlașca

București Sud - Clejani - Bălăria

În prezent RENEL desfășoară un amplu program de modernizare a rețelelor de transport și distribuție, în scopul ridicării parametrilor de siguranță și calitate a serviciilor de alimentare cu energie electrică.

Posturi de transformare

Unitățile industriale sunt alimentate cu energie electrică prin linii de medie tensiune (20, 10, 6 KV) având posturi de transformare proprii, dimensionate în concordanță cu necesitățile lor, restul consumatorilor fiind alimentați din rețele de joasă tensiune (0,4 KV) ale localităților respective.

Tipurile de posturi de transformare din care sunt alimentați consumatorii sunt:

de abonat - la unitățile economice, spitale, grupuri școlare sau baze sportive, unități hoteliere ;

de rețea - la care sunt racordați consumatori casnici, iluminatul public, etc.

Din punct de vedere al construcției, posturile de transformare, din zonele centrale ale localităților urbane și mai ales în zonele nou construite, sunt executate în multe cazuri cuplate cu punctele termice sau centralele termice din ansamblurile de locuit.

Există și situații când posturile sunt de tip subteran.

În localitățile rurale cât și în zonele periferice ale localităților urbane, posturile sunt de tip aerian, montate pe stâlpii de susținere a liniei de distribuție și repartiție.

Nivelul de încărcare al posturilor de transformare variază datorită schimbării structurale a naturii consumatorilor, a ponderii acestora în consumul total de energie electrică.

ALIMENTARE CU ENERGIE TERMICĂ ȘI REȚELE MAGISTRALE DE GAZE NATURALE

La Giurgiu alimentarea cu căldură a municipiului se face de la SCUT care este ajutată și de o centrală termică de pornire. SCUT este echipată cu 3 cazane de abur de 420 t/h., capacitatea termică pentru termoficare fiind de 220 Gcal/h sub formă de apă supraîncălzită. Combustibilul folosit este lignitul cu puterea calorică de 1.200-1.500 Kcal/kg, putând scădea până la 900 Kcal/kg.

Centrala termică de pornire este echipată cu 6 cazane de abur de 105 t/h, având o capacitate termică pentru încălzirea prin termoficare de 70 Gcal/h. Cazanele sunt alimentate cu combustibil lichid greu.

La Giurgiu, consumatorii urbani sunt alimentați prin intermediul a 24 puncte termice, cu capacitate între 2,5...7,5 Gcal/h.

În oraș mai există un număr de centrale termice alimentate cu combustibil lichid și care produc abur tehnologic pentru consumatorii respectivi.

Cantitatea de căldură livrată populației în 1993 a fost de 168.633 Gcal/an (dintr-un total de 181.619 Gcal/an energie termică livrată de SCUT). În 1994 cantitatea de căldură livrată a fost de 138.206 Gcal/an dintr-un total de 148.798 Gcal/an, restul fiind livrat pentru necesitățile industriei.

Raportarea s-a făcut la un număr de 14.916 locuințe dotate cu încălzire centrală de la termoficare (Recensământ 1992).

După cum se poate constata valorile diferă de la un an la altul cu cca. 20% ceea ce reflectă în primul rând lipsa contorizării la utilizatorii energiei termice și determinarea cantităților livrate, deci și plata lor, după cantitatea totală de combustibil consumată sau după cantitățile de energie termică măsurate la ieșirea din SCUT. Se poate remarca ponderea redusă a consumului de energie termică pentru nevoile industriei.

La Bolintin Vale blocurile au fost inițial încălzite de la o centrală termică alimentată cu combustibil lichid, ulterior trecută pe combustibil solid. După Decembrie 1989, ele au fost din nou trecute pe combustibil lichid așa cum funcționează și în prezent.

Cantitățile de căldură livrate populației la Bolintin Vale, au fost în 1993 de 5.500 Gcal/an. În 1994 cantitatea a fost de 3.200 Gcal/an. Această energie termică a fost produsă în surse proprii (centrala termică a RAGCL).

Locuințele la care s-a făcut raportarea sunt la Bolintin Vale în număr de 305.

Este de menționat că mai funcționează o centrală termică de cvartal pe combustibil lichid la Mihăilești și o alta, funcționează pe gaze asociate, la Clejani.

În celelalte localități ale județului nu se poate vorbi despre instalații publice de producere a energiei termice, încălzirea locuințelor și a clădirilor de utilitate publică făcându-se cu sobe de combustibil solid (lemne și cărbuni) și, în proporție foarte mică, de la centrale termice individuale cu combustibil lichid.

În întregul județ prepararea hranei se face cu butelii de aragaz sau cu sobe cu combustibil solid. Ocazional se folosește și energie electrică.

Județul Giurgiu este tranzitat de 3 rețele magistrale de transport gaze naturale care converg spre București :

- 1 de la Gura Suții (Dn 400 mm)
- 2 de la Țicleni (2 Dn 500 mm)

Pe traseul conductelor s-au înființat distribuții de gaze naturale în localitățile Stoenеști și Florești.

Localitatea Clejani este alimentată cu gaze asociate de la schela petrolieră din zonă.

Conductele magistrale de transport sunt de mare importanță pentru economia națională, amplasamentele lor trebuind să fie protejate corespunzător. O importantă disfuncționalitate o constituie faptul că în prezent există situații când proprietarii de terenuri (sau cei care le cumpără de la proprietari) nu cunosc sau ignoră amplasamentul acestor conducte, dorind să folosească tot terenul fără a ține seama de restricțiile impuse de normele în vigoare (de exemplu, față de centre populate și locuințe distanța de protecție este de 50...65 m în funcție de presiunea de regim).

Aceste distanțe de siguranță sunt indicate în Normativul Departamental privind proiectarea și construirea conductelor de colectare și transport gaze naturale ND 3915-94 elaborat de Ministerul Industriilor și ROMGAZ.

CARACTERISTICILE PRINCIPALELOR TIPURI DE DEZASTRE CARE SE POT PRODUCPE PE TERITORIUL JUDEȚULUI GIURGIU

DATE DESPRE SURSELE DE RISC

Din punct de vedere al tipurilor de riscuri pe teritoriul județului Giurgiu sunt prezente 12 dintre acestea, astfel:

- riscuri naturale:
 - cutremure;
 - alunecări și prăbușiri de teren;
 - inundații;
 - fenomene meteo periculoase;
 - incendii de pădure.
- riscuri tehnologice:
 - accidente tehnologice;
 - accidente nucleare;
 - incendii în masă;
 - accidente grave pe căi de transport;
 - eșecul utilităților publice.
- biologice:
 - epidemii;
 - epizootii.

Cutremure

Cutremurele de pământ – cu localizare în zona Vrancea, produse la adâncimi de 80 – 150 km, cu magnitudini medii de 7 grade Richter, pot produce avarii generatoare de dezastre.

Județul nostru este așezat pe placa Moesică, în zonele de risc seismic C și D și este traversat de două direcții potențiale de propagare a undei seismice: București - Giurgiu și București Zimnicea. Ca urmare a efectelor conjugate ale mișcărilor seismice cu condițiile geologice ale scoarței terestre, în județul nostru se pot produce avarii sau prăbușiri ale clădirilor, în special în localitățile urbane.

Teritoriul județului poate fi afectat de mișcări seismice cu caracter regional determinate de zona de seismicitate maximă a țării – regiunea Vrancea, zonă care cuprinde o suprafață aproximativă de 5.500 km.p. (95 x 58 km), în care se concentrează majoritatea focarelor determinate până acum, cele mai multe dintre ele având epicentrul de adâncime medie (> 130 km). Aceste cutremure pot avea intensități mari (6,7–7,5 grade), intensitatea maximă credibilă posibilă fiind de 8 – 9,5 grade, corespunzând unei perioade de revenire de 200 de ani.

Direcția principală de propagare a mișcării seismice este E – V.

Datele specifice pentru județul Giurgiu :

- magnitudinea maxim așteptată : M mai mare sau egală cu 7 grade R:

Alunecări și prăbușiri de teren

Județul este situat din punct de vedere al alunecărilor de teren în Zona A, cu terenuri plate, cu stabilitate perfectă, în general terenurile nu sunt afectate de alunecări de teren. Zona nu ridică probleme de amploare construcțiilor.

Datorită unor cutremure cu magnitudinea de peste 7 grade Richter sau ploilor abundente de lungă durată, pe sectorul de cale ferată Daia – Tabanu pot avea loc alunecări de teren ce ar afecta circulația feroviară între Giurgiu – Grădiștea.

Inundații

Cel mai frecvent dezastru pe teritoriul județului îl constituie inundațiile. Acest fenomen se datorează revărsării râurilor peste maluri, acoperind o suprafață de obicei uscată, din cauza creșterii debitului de apă ca urmare a ploilor abundente sau topirii bruște a zăpezilor ori a evacuării unor debite mari din lacurile de acumulare care prin efectul sau durata lor, degradează bunuri sau împiedică activitatea normală, provocând pagube sau pierderi de vieți omenești

Județul Giurgiu dispune de o rețea hidrografică medie (densitate este de aproape 25 km/100 km²), însumând 837 km, formată din râuri de câmpie cu scurgere lentă., tributare la două bazine hidrografice: Argeș și Dunăre.

Rețeaua hidrografică a județului este formată din râul Argeș, ca principală apă curgătoare. Acesta străbate județul pe o lungime de 113 km, având un debit mediu anual de 18,8 mc/s..

Următoarele locații din județ sunt supuse riscului și pot fi afectate de inundații astfel:

- Bolintin Vale – râurile Argeș și Sabar
- Bolintin Deal - râurile Argeș și Sabar
- Ogrezeni – râurile Argeș și Ilfovăț
- Grădinari – râurile Argeș, Sabar și Ilfovăț
- Buturugeni –râurile Argeș și Ilfovăț
- Mihăilești – râul Argeș
- Adunați Copăceni – râul Argeș
- Comana – râurile Argeș și Neajlov
- Colibași – râurile Argeș și Sabar
- Gostinari – râul Argeș
- Valea Dragului – râurile Argeș, Cocioac și Sabar
- Hotarele – râurile Argeș, Sabar și bazinele piscicole
- Crevedia Mare – râurile Neajlov și Chipicanu
- Bucșani – râurile Neajlov, Dâmbovic și Bratilov
- Clejani – râurile Neajlov, Milcovăț și Bratilov
- Bulbucata – râurile Neajlov, Ilfovăț și Bălăria
- Iepurești – râurile Neajlov, Ilfovăț și Bălăria
- Singureni – râurile Neajlov și Bălăria
- Călugăreni – râurile Neajlov și Câlniștea
- Mihai Bravu – râurile Neajlov și Dadilovăț

- Roata de Jos – râurile Chipicanu și Dâmbovic
- Mârșa – râurile Dâmbovic, Milcovăț și Bratilov
- Ghimpați – râurile Bălăria, Câlniștea, Râiosul, Glavacioc confluența cu Câlniștea și Izmar;
- Râsuceni - râurile Câlîștea, Valea lui Damian confluența cu Valea Porumbeilor, Siliștea și Izmar;
- Schitu – râurile Câlniștea, Izmar confluența Câlniștea, bazinele piscicole
- Stoenști – râul Câlniștea;
- Toporu – râurile Valea Porumbeilor, bazinele piscicole;
- Izvoarele – râurile Siliștea și Izmar;
- Letca Nouă – râurile Râiosul, Glavacioc, Milcovăț, Bratilov confluența cu Milcovăț;
- Ulmi – Sabar și Ciorogârla;
- Vărăști – râurile Sabar și Cocioac;
- Joița – râurile Ciorogârla, Dâmbovița, Ilfovăț și Ilfov;
- Găujani – fl. Dunărea;
- Vedea – fl. Dunărea și râul Parapancea;
- Slobozia – fl. Dunărea;
- Oinacu – fl. Dunărea și r. Valea Oncești confluența cu Dunărea
- Gostinu – fl. Dunărea
- Băneasa – fl. Dunărea
- Prundu – fl. Dunărea
- Gogoșari – râul Parapancea
- Putineiu - râul Parapancea
- Stănești – Valea Oncești
- Frătești - Valea Oncești
- Daia - Valea Oncești
- Greaca – râul Zboiu

Se poate constata că majoritatea comunelor sunt surpuse riscului la inundații, în marea majoritate putând fi afectate terenuri agricole și chiar zone intravilane

Cantitatea de precipitații variază de la 300 la 600 mm, ele având un regim destul de neregulat.

În zona de nord, cursurile de apă au lățimi mai mari, maluri în mare parte line, fundul albiilor format mai mult din nisip, cu pante mici.

În scopul preîntâmpinării pericolului de inundații prin revărsarea apelor în timp de viituri, pe unele cursuri de apă din jud. Giurgiu, în unele localități, au fost executate lucrări de regularizare pe anumite zone, prin apărări de mal și reprofilări de albi, lucrări ce înlătură, de asemenea, pericolul de inundații în zonele respective.

Cu toate măsurile luate, pe teritoriul județului Giurgiu mai există încă pericolul afectării unor localități și obiective, atât prin revărsări ale unor cursuri de apă la viituri, cât și prin scurgerea apelor de pe versanți sau văi torențiale, pe timpul precipitațiilor abundente.

Fluxul informațional hidrometeorologic care asigură avertizarea și alertarea obiectivelor și localităților, se realizează de către Direcția Apelor Argeș - Vedea –

S.G.A. Giurgiu, pe baza măsurătorilor ce se efectuează la stațiile hidrometrice și posturile pluviometrice din rețeaua de bază.

Inundații de mari proporții produse de accidente la construcții hidrotehnice.

Datele privind principala lucrare hidrotehnică de pe teritoriul județului Giurgiu sunt cuprinse în tabelul de mai jos:

Nr. crt.	Lucrarea hidrotehnică	Nivelul normal de retenție (mdM) B	Căderea (m)	Volumul acumulării (mil. m.c.)	Suprafața acumulării (ha)
1.	Lac acumulare Mihăilești	85,00	18	52,7	1.030

Pericolul unor inundații de mari proporții din acumularea hidrotehnică poate apare ca urmare a unui cutremur (în cazul depășirii intensității seismice luate în calcul la construirea lucrării hidrotehnice), a unei erori umane sau a unui act terorist.

Fenomene meteo periculoase

Înzăpeziri – în cazul unor căderi masive de zăpadă pot fi afectate următoarele porțiuni de drumuri naționale și județene:

- DN 5 – Giurgiu – București între localitățile Daia și Plopșoru; Călugăreni – Adunați Copăceni

- DN 5B – Giurgiu – Ghimpați la nord de satul Bălănoaia

- DN 41 – Daia – Oltenița între Plopșoru și Dăița

- DJ 411 – între localitățile Călugăreni – Singureni și Singureni – Iepurești

- DJ 603 – între localitățile Uzun și Schitu

Ploi torențiale - deși precipitațiile nu au un caracter accentuat de torențialitate, în timpul verii se produc deseori căderi de ploi rapide și abundente, care provoacă local viituri cu putere mare de distrugere, dar și scurgeri de pe versanți.

Din cauza caracterului de torențialitate a precipitațiilor din timpul verii, viiturile care se produc, aduc importante cantități de aluviuni (nisip, balast, bolovani de râu), care duc la colmatarea unor importante sectoare ale albiilor râurilor, fiind nevoie să se facă dese decolmatări, regularizări și rectificări ale albiilor, pentru prevenirea inundațiilor.

Blocarea cursurilor de apa cu ghețuri si inundarea unor suprafețe întinse de teren in bazinul Fluviului Dunărea și râurile Argeș și Neajlov.

Incendii de pădure

Sunt predispușe zonele împădurite de pe raza Ocoalelor Silvice Comana, Ghimpați și Bolintin Vale în perioadele de secetă cu temperaturi ce depășesc 40 ° C

Accidente majore la utilaje și instalații tehnologice periculoase

Principala sursă de risc din județul Giurgiu o constituie S.C. AZOCHIM S.A. Călugăreni depozit de îngrășăminte și substanțe organice active;

Obiective cu grad ridicat de pericol

Nr. Crt.	Sursa de risc	Substanța periculoasă	Natura pericolului	Cantitatea Totală
1.	S.C. PANEBO`94 SRL GIURGIU	GPL	Incendiu/Explozie	96 t
2.	S.C. CRIMBOGAS SRL GIURGIU	GPL	Incendiu/Explozie	1100 t
3.	S.C. TERMOELECTRICA S.A GIURGIU	PĂCURĂ ȘI C.L.U.	Incendiu	110 t
4.	S.C. AZOCHIM SRL CĂLUGĂRENI	AZOTAT DE AMONIU	Incendiu/Explozie	10.000 t
5.	S.C. APANOVA S.A. JOIȚA	CLOR	Poluări ale factorilor de mediu	25 t

Se pot produce, în principal, la toți operatorii economici unde se produc, prelucrează, vehiculează, depozitează și utilizează substanțe toxice și explozive.

Pericolul deosebit datorat substanțelor periculoase este direct proporțional cu stocurile sau cantitățile momentane existente în anumite locații și depinde direct de proprietățile de risc ale acestor substanțe.

Accidente nucleare și/sau urgențe radiologice

Existența unor centrale nucleare – electrice, în zone vecine, coroborat cu factorii de mediu, ar putea conduce la contaminare radioactivă cu valori mai mari decât cele normale, în cazul unor accidente nucleare simultane cu o mișcare seismică majoră în zona epicentrală.

Cea mai apropiată de teritoriul județului Giurgiu este la Institutul de Fizică și Inginerie Nucleară – Horia Hulubei de la Măgurele însă distanțele de acțiune pot fi de 30 – 80 km. în care pot fi afectate localitățile Adunații Copăceni, Dărăști–Vlașca, Novaci, Popești, Mihăilești, Drăgănescu, Poșta, Buturugeni (în zona probabilă de evacuare) și de 450 km pentru zona de protecție, afectând, în principiu, întreg teritoriul țării și implicit, cel al județului Giurgiu.

Pe lângă aceasta, contaminarea radioactivă se poate produce și în cazul unor accidente majore la centralele nucleare-electrice de la Cernavoda, respectiv din Bulgaria, Ucraina și Belarus.

De asemenea, urgențe radiologice pot să apară și în urma unor accidente pe căi de comunicație, în care sunt implicate mijloace ce transportă substanțe radioactive.

Accidente grave pe căi de transport

Pericolul producerii unor accidente rutiere, feroviare, fluviale cum ar fi:

– Coliziuni și răsturnări de autovehicule în care sunt angrenate persoane, mărfuri, produse inflamabile sau toxice

– Ciocniri și deraieri de trenuri în care sunt angrenate persoane, mărfuri, produse inflamabile și toxice și alte valori materiale, producându-se victime sau pagube importante

– Eșuări coliziuni sau incendii la navele fluviale care transportă persoane, mărfuri, produse inflamabile și toxice și alte valori materiale, producându-se victime sau pagube importante

Asemenea accidente pot avea loc:

a) pe drumuri naționale:

- DN 5 – Giurgiu – București
- DN 5B – Giurgiu – Ghimpați
- DN 6 – București – Alexandria
- DN 61 – Ghimpați - Găiești
- DN 41 – Daia – Oltenița
- DN 5C – Giurgiu – Zimnicea
- Autostrada București – Pitești

b) pe căile ferate:

- Giurgiu – Grădiștea
- Giurgiu – Videle

c) pe fluviul Dunărea.

În planurile de apărare împotriva dezastrelor, localitățile dispuse pe traseul acestor drumuri naționale și căilor ferate au prevăzut măsuri pentru limitarea și înlăturarea urmărilor unor asemenea tipuri de dezastre.

Pe căile de comunicații rutiere, de calea ferată, respectiv fluviale se pot produce accidente cu urmări grave sau deosebit de grave, pe timpul transportului de substanțe periculoase (cu cisterne auto sau CF).

Aceste substanțe pot fi de o diversitate mare și cu efecte (consecințe) variate în caz de accidente.

Substanțele periculoase (S.P.) sunt considerate acele produse chimice care, pe timpul transportului, cu mijloace auto sau pe calea ferată (în cisterne, containere ori alte ambalaje), din cauza unor accidente de circulație, avarii la mijlocul de transport sau ambalaj, reacții chimice neprevăzute, nerespectări ale normelor tehnice de ambalare și transport sau altor factori neprevăzuți, pot conduce la apariția unor explozii, incendii, emisii de gaze, vapori toxici sau răspândiri de substanțe periculoase pe sol și în mediul înconjurător.

S.P. pot fi transportate în stare de gaz (la presiune normală, gaz comprimat, gaz lichefiat), lichidă și solidă (compact, cristal, pulberi).

Mijloacele de transport al S.P. trebuie să fie marcate cu indicatoare de avertizare, care se folosesc pe plan internațional.

Indicatoarele de avertizare sunt dreptunghiuri (30 x 40 cm.) de culoare portocalie, având în interior înscrise două numere, sub formă de fracție; astfel, la

numărător sunt 2 – 4 cifre care reprezintă tipul de pericol, iar la numitor 4 cifre, care reprezintă tipul substanței periculoase.

Conform Sistemului Internațional de clasificare a S.P., clasele și subclasele de S.P. indică tipul pericolului, astfel:

1. Explozie.
 2. Emisie/scăpări de gaze sau vapori, datorate presiunii din recipient, unor reacții chimice sau altor factori.
 3. Inflamabilitatea lichidelor, vaporilor și/sau gazelor.
 4. Inflamabilitatea substanțelor solide.
 5. Efecte datorate oxidării sau arderilor.
 6. Toxicitate.
 7. Radioactivitate.
 8. Efecte datorate acțiunilor corozive și/sau caustice.
 9. Pericolul unei reacții puternice, spontane.
- X. Reacție periculoasă cu apa.
0. Pericol de extindere a efectului distructiv.
- Dublarea unei cifre are semnificația amplificării corespunzătoare a pericolului

Accidente deosebit de grave la conductele magistrale de transport petroliere;

- depozitul PECO Giurgiu;
- exploatarea petroliere Roata de Jos și Bolintin Vale

Accidente biologice, epidemii și epizootii

Presupun acțiunea agenților patogeni (bacterii, rickettsii, virusuri, ciuperci, paraziți etc) sau a toxinelor microbiene, care, în urma răspândirii prin diferite mijloace, pot determina îmbolnăviri cu caracter transmisibil (în masă) în rândul populației sau animalelor.

Căile de pătrundere în organism:

- calea respiratorie – odată cu aerul inspirat;
- calea digestivă – odată cu ingerarea alimentelor sau a apei contaminate;
- calea cutanată – prin mucoasele sau pielea lezată, în special datorită insectelor vectoare.

Indiferent de calea de pătrundere sau de transmitere, agenții patogeni pot produce epidemii, epizootii și epifizii.

De la contaminare și până la apariția primelor semne de boală pot trece câteva ore sau zile.

Principalele semne întâlnite la majoritatea acestor boli sunt : temperatură ridicată, tulburări digestive (grețuri, vărsături, diaree), tulburări respiratorii (tuse), tulburări nervoase (dureri de cap, amețeli, agitație), precum și apariția unor pete pe corp.

Cele mai importante boli rezultate în urma folosirii armei biologice sunt: ciuma, holera, variola, febra galbenă, morva, bruceloza, antraxul.

Epidemia constă în răspândirea în proporții de masă a unei boli transmisibile la oameni.

Epizootia constă în răspândirea în proporții de masă a unei boli transmisibile la animale.

Cauzele epidemiilor sunt:

- bacterii : ciumă, holeră, antrax, bruceloză;
- viruși : variola, febra galbenă, encefalitele;
- rickettsii : tifosul exantematic, febra aftoasă;
- ciuperci patogene : nocardioza, coccidioidomicoză;
- toxine : botulism.

Bolile caracteristice epizootiilor sunt:

- gripa aviară;
- pesta ovină;
- pesta porcină;
- pleuro-pneumonia contagioasă a rumegătoarelor mari.

Bolile caracteristice atât epizootiilor, cât și epidemiilor, sunt:

- bruceloză;
- febra aftoasă;
- holera;
- ciuma;
- morva.

Poluări majore ale factorilor de mediu și/sau cursurilor de apă interioară, cu hidrocarburi sau alte substanțe

Poluarea accidentală masivă a mediului se poate produce, în principal, prin:

- eșapări necontrolate a unor produși ai arderii fără neutralizare, cu efecte nocive asupra ecosistemului;

- evacuări, deversări de produse sau amestecuri de produse chimice pe sol;

- evacuări, deversări masive de produse sau amestecuri de produse chimice în sistemul de canalizare, cu depășirea capacității de preluare și tratare ape, care ajung în apele subterane sau de suprafață;

- coliziuni de nave care transportă mărfuri și substanțe chimice periculoase în apele teritoriale române;

- infestarea solului cu substanțe petroliere prin infiltrații favorizate de unele defecțiuni la bazinele subterane sau semiîngropate din rețeaua operatorilor economici;

- infestarea solului ca urmare a unor proceduri greșite sau necontrolate privind ameliorarea calității acestuia cu substanțe chimice active;

- defecțiuni majore la sistemele de epurare - neutralizare a apelor reziduale sau a produșilor secundari rezultați din procesele tehnologice ale operatorilor economici care prelucrează, manipulează, depozitează substanțe chimice, toxice periculoase;

- accidente produse pe caile rutiere și feroviare de transport în care sunt implicate capacități încărcate cu mărfuri periculoase;

- infestarea solului pe suprafețe întinse ca urmare a scăpării de sub control a instalațiilor pentru extracție petrolieră, a erupțiilor de sondă sau a neîntreținerii cuvelor de retenție, amenajate în jurul puțurilor acestora dar și datorită fisurării, neetanșității la îmbinări a conductelor magistrale pentru transportul produselor

petroliere către parcurile de separatoare, către depozitele temporare de țiței, sau rafinării.

Nr.crt.	Posibili agenți poluatori	Poluanți potențiali
1.	S.C. SPIGAL GIURGIU	Ciclohexilamina
		Hipoclorit de sodiu
		Clorură de metilen
3.	COMPET ROATA	Țiței
4.	SCHELA DE PETROL ROATA	Țiței
5.	S.C. AGRONUTRISCO MIHĂILEȘTI	Amoniac
6.	S.C. GATTFERMEE MIHĂILESI	Amoniac
7.	S.C. MICSALIM MIHĂILEȘTI	Amoniac
8.	S.C. AZOCHIM CĂLUGĂRENI	Azotat de amoniu
9.	S.C. ALCHIMEX HEREȘTI	Xilen